

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów — Przemysł — Krosno, środa 30 sierpnia 1950

Każda tona wydobytego węgla ponad plan to umocnienie pokoju i pomoc dla walczącej Korei

Załogi kopalń i fabryk meldują Prezydentowi RP o podjęciu zobowiązań produkcyjnych

WARSZAWA. PREZYDENT RP otrzymał liczne depesze z kopalń i zakładów produkcyjnych całego kraju. Robotnicy zobowiązują się w nich — w odpowiedzi na apel kopalni im. Wieczorka — do zwiększenia wydajności pracy przez pełne wykorzystanie maszyn i narzędzi, umasowanie współzawodnictwa oraz meldują o podjęciu zobowiązań produkcyjnych na rok bieżący.

Górnicy kopalni Makoszowy piszą: Pod kierownictwem PZPR walczycy będziemy o wykonanie zadań, które przed nami stawia Plan 6-letni, nie szczędząc sił i trudu w walce o pokój.

Jesteśmy świadomi — pisze załoga kopalni „Siemianowice”, że każda tona wydobytego węgla ponad plan, to cios dla imperialistów, to umocnienie pokoju i pomoc dla walczącej Korei. Dlatego dążyć będziemy do ciągłego wzrostu produkcji przez wzmocnienie dyscypliny pracy i jej usprawnienie, korzystając przy tym stale z doświadczeń ZSRR.

Wszystkie depesze kończą się słowami wyrażającymi gorącą miłość robotników do Polski Ludowej i jej Prezydenta BOLESŁAWA BIERUTA, oraz wielkiego Związku Radzieckiego i chorążego pokoju J. STALINA.

W telegramie załogi kopalni im. Wincentego Pszrowskiego, która pierwsza w kraju wysunęła hasło współzawodnictwa pracy, czytamy: My, załoga kopalni, na podstawie doświadczeń innych kopalń, a przede wszystkim przodującego górnictwa wielkiego Związku Radzieckiego, podjęliśmy szereg indywidualnych i zespołowych zobowiązań produkcyjnych. Jesteśmy przekonani głęboko, że w ten sposób wzmocnimy szeregi klasy robotniczej i przyspieszymy marsz ku socjalizmowi.

USA winny ponieść całkowitą odpowiedzialność za prowokacyjne akty pogwałcenia suwerenności Chin

PEKIN. Jak donosi Agencja Nowych Chin, minister Spraw Zagranicznych Centralnego Rządu Ludowego Czou En-Lai wystosował do rządu Stanów Zjednoczonych stanowczy protest przeciwko wiarngięciu samolotów USA do strefy powietrznej. W telegramie do sekretarza stanu USA Achesona minister Czou En-Lai oświadczył:

Z raportu Rządu Ludowego Chin Północno-Wschodnich wynika, że dnia 27 sierpnia samoloty wojskowe sił zbrojnych USA uczestniczących w agresji w Korei, wtargnęły do strefy powietrznej Chińskiej Republiki Ludowej, przelatując wzdłuż prawego brzoza rzeki Jalu, oraz ostrzelały nasze zabudowania, stację kolejową, wagony i ludzi, wśród których są ofiary w zabitych i rannych. Sytuacja jest niezwykle poważna.

Szczegóły tego wydarzenia przedstawiają się następująco:

Dnia 27 sierpnia o godz. 10.04 dwa amerykańskie bombowce B29 ukazały się nad miastem Czjan i nad jego okolicą po prawej stronie środkowego biegu rzeki Jalu, krążąc w powietrzu i dokonując obserwacji w ciągu przeszło 10 minut. O godzinie 10.05 tegoż dnia cztery samoloty USA, a mianowicie trzy aparaty „P51” i jeden „Mosquito” ukazały się

nad obszarem miasta Linziang i pobliskiej stacji kolejowej Talitsu na prawo od górnego biegu rzeki Jalu. (Ciąg dalszy na str. 2-giej)

Koreańska armia ludowa wyzwoliła Uihong ważny punkt obrony przeciwnika

PEKIN. W komunikacie ogłoszonym w Phenian dnia 28 sierpnia rano, dowództwo naczelne koreańskiej armii ludowej donosi, że na wszystkich frontach wojska ludowe kontynuują zaciekle walki z nieprzyjacielem, stawiającym zacięty opór.

Wojska amerykańskie i lisymanowskie usiłują kontratakować, ale armia ludowa, odparając kontrataki i zadając nieprzyjacielowi ciosy na wielu odcinkach, rozwija natarcie.

Wojska ludowe nacierające w kierunku Uihong wyzwoliły, mimo mocnych pozycji obronnych, skoncentrowania dużych sił i zaciętego oporu nieprzyjaciela, ten ważny punkt obrony przeciwnika i wzięli komunikacyjny, położony na północno-wschód od Taegn.

W walkach o wyzwolenie Uihong nieprzyjaciel ponosił poważne straty w zabitych, rannych i jeńcach. W re. ce wojsk ludowych wpadło wiele sprzętu.

PEKIN. Jak donoszą z Phenian, naczelne dowództwo koreańskiej armii Ludowej w komunikacie, ogłoszonym 28 sierpnia wieczorem stwierdza, że na wszystkich frontach wojska ludowe kontynuowały zaciekle walki z wojskami amerykańskimi i lisymanowskimi, które usiłują stawiać zacięty opór.

Oddziały armii ludowej, nacierające na wybrzeżu wschodnim, odparły kontrataki nieprzyjaciela doko-

75 tys. nowych pracowników przemysłu socjalistycznego

Budowa 24 obiektów przemysłu ciężkiego i średniego zmieni całkowicie oblicze naszego województwa. Zatrudnionych zostanie 75 tys. osób przy czym stan zatrudnienia w przemyśle wzrośnie o 268 proc. w porównaniu z rokiem 1949, a o 500 w porównaniu z rokiem 1939 i wyniesie 10 proc. ogółu dorosłej ludności.

WYMIANA TOWAROWA MIĘDZY WSIĄ A MIASTEM

W Planie 6-letnim rozszerzona zostanie wymiana towarowa między wsią, a miastem. Za pośrednictwem spółdzielczości samopomocowej doprowadzi się na wieś o 152 proc. towarów więcej, niż w roku 1949 zaś skup towarowej produkcji rolniczej poza skupem dokonywanym bezpośrednio przez przemysł wzrośnie około 140 proc.

ZAOPATRZENIE ROLNICZWA

W NAWOZY SZTUCZNE

Wzrost produkcji rolniczej u warunkowany jest m. in. większymi dostawami na wieś nawozów sztucznych. Zaopatrzenie rolnictwa w nawozy będzie większe o 127 proc. od zaopatrzenia w latach 1948 — 49, a 6-krotnie większe w porównaniu z latami przedwojennymi. W roku 1955 na jeden ha zasiewów wypadnie 40,1 kg na wózwoz sztucznych.

WIEŚ OTRZYMA WIĘCEJ MASZYN ROLNICZYCH

W latach 6-letnia szybko będzie postępować mechanizacja rolnictwa. Poza dostarczeniem 61 tys. traktorów wieś otrzyma wiele innych maszyn rolniczych, których wartość do roku 1955 wzrośnie o 270 proc. w stosunku do roku 1949. Dodać należy, że około 70 proc. traktorów i 90 proc. maszyn rolniczych produkowanych będzie przez krajowy przemysł socjalistyczny.

45-lecie opublikowania pracy Józefa Stalina „Odpowiedź pismu „Socjal-demokrat”

MOSKWA. Prasa radziecka poświęca wiele uwagi 45-leciu opublikowania pracy STALINA pt. „Odpowiedź pismu Socjaldemokrat”, która odegrała olbrzymią rolę w opracowaniu podstaw ideologicznych partii bolszewickiej. Dziennik „Prawda” w artykule poświęconym tej rocznicy stwierdza, że 45 lat, które upłynęły od chwili opublikowania tej pracy STALINA świadczą o wielkiej i niezwykłej sile marksizmu-leninizmu.

Rewolucyjny, twórczy charakter nauki marksistowsko-leninowskiej i jej nierozdzielna więź z walką o zniszczenie kapitalizmu i zbudowanie socjalizmu, potwierdzają wielkie doświadczenia Związku Radzieckiego oraz krajów demokracji ludowej, które wkroczyły na drogę socjalizmu.

Zwycięskie idee LENINA-STALINA — kończy „Prawda” — są natchnieniem dla klasy robotniczej i mas pracujących wszystkich krajów w ich walce przeciwko imperializmowi, o zwycięstwo pokoju, demokracji i socjalizmu.

Rząd ZSRR nalega, by rząd St. Zjednoczonych anulował bezprawny okólnik Mac Arthura zwalniający japońskich przestępców wojennych

Nota Związku Radzieckiego do USA

MOSKWA. Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat:

Jak już donosiła prasa, gen. Mac Arthur wydał w dniu 7 marca br. okólnik nr 5 w sprawie przedterminowego zwalniania z więzienia japońskich przestępców wojennych.

Okólnik ten stanowi próbę wprowadzenia w życie praktyki przedterminowego zwalniania drogą jednostronnego zarządzenia dowódcy naczelnego amerykańskich wojsk okupacyjnych w Japonii głównych japońskich przestępców wojennych, od bywających kary, orzeczone wyrokami Międzynarodowego Trybunału Wojennego w Tokio.

W związku z tym ambasada ZSRR w Waszyngtonie wystosowała do departamentu Stanu USA w dniu 11-go maja br. notę, w której rząd radziecki zwrócił uwagę rządu USA na wspomniane postępowanie Mac Arthura, stanowiące naruszenie porozumienia o powołaniu do życia Międzynarodowego Trybunału Wojennego dla Dalekiego Wschodu i pozostające w sprzeczności z regulaminem tego Trybunału, jak również z decyzją Komisji dla Dalekiego Wschodu w sprawie „aresztowania, sądenia i karania przestępców wojennych na Dalekim Wschodzie”. — Rząd radziecki domagał się, by rząd Stanów Zjednoczonych powziął bezwzględnie środki, zmierzające do anulowania wspomnianego bezprawnego okólnika nr 5, dotyczącego głównych japońskich przestępców wojennych, skazanych przez Międzynarodowy Trybunał Wojenny dla Dalekiego Wschodu.

W swej notcie z 8 czerwca br. stanowiącej odpowiedź na notę rządu ZSRR, rząd Stanów Zjednoczonych odmawia anulowania wydanego przez Mac Arthura bezprawnego okólnika.

W związku z powyższym ambasada ZSRR w Waszyngtonie wystosowała w dniu 25 sierpnia br. następującą notę do departamentu stanu USA.

— Rząd Stanów Zjednoczonych w nocie swej do rządu radzieckiego a-probuje postępowanie gen. Mac Arthura i odmawia powzięcia środków, anulujących wydany przez niego bezprawnie okólnik nr 5 w sprawie przedterminowego zwalniania z więzienia przestępców wojennych, skazanych

(Ciąg dalszy na str. 2-giej)

Titowskie gestapo wysyła szpiegów i morderców do Albanii

TIRANA. Według doniesień Albańskiej Agencji Telegraficznej, w okolicach Szkodery, na terytorium Albanii, przychwycono dwóch dywersantów Titowskich: Martina Frani i Petri Maraszi. W chwili aresztowania Martino Frani stawiał opór zbrojny i został zabity.

Według zeznań Maraszi, obaj dywersanci, będąc zaciętymi wrogami

rządu ludowego, zbiegli jakis czas temu do Jugosławii, gdzie zaopiekowali się nimi titowskie gestapo — UDB. Obaj zbiegowie przeszli w Jugosławii kurs szpiegostwa i dywersji, po czym zostali zaopatrzeni w broń i przerzuceni do Albanii dla zbierania wiadomości szpiegowskich i dokonania aktów terrorystycznych na albańskich działaczach państwowych.

Zgon P. Majorowa — wiceprzewodniczącego Rady Ministrów RFSRR

MOSKWA. W Moskwie ogłoszony został komunikat Rady Ministrów Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej oraz prezydium Rady Najwyższej RFSRR o zgonie wicepremiera rządu Federacji Rosyjskiej, deputowanego do Rady Najwyższej RFSRR — P. Majorowa.

Majorow urodził się w roku 1899, w rodzinie robotniczej. W 13 roku życia rozpoczął pracę, jako ślusarz. W r. 1918 walczył w szeregach Armii Radzieckiej. W roku 1927 Majorow wybrany zostaje deputowanym do Moskiewskiej Rady Deputowanych Ludu Pracującego i od tej chwili pracuje bez przerwy na różnych odpowiedzialnych stanowiskach państwowych i gospodarczych. W roku 1939 Majorow wybrany został na stanowisko wiceprzewodniczącego Komitetu Wykonawczego Moskiewskiej Rady Miejskiej, a od roku 1949 jest wiceprzewodniczącym Rady Ministrów RFSRR.

W uznaniu zasług Majorowa w dzie dzie ro. w. u gospodarstwa narodowej, rząd radziecki odznaczył go Orderem Wojny Narodowej i stopnią, orderami — Czerwonej Gwiazdy, Czerwonego Sztandaru Pracy oraz licznymi medalami.

Dziś w numerze STR. 3
JERZY NAWROT
Związek Radziecki — ostoja pokoju

W. JAROSIŃSKI,
minister Oświaty
Mobilizujemy szkolnictwo do walki o pokój

STR. 4

Dr.
Administracyjne kierowanie zakładem zmieni na polityczne.

S. MAJOROW
W 15 rocznicę powstania ruchu stachanowskiego

I Polski Kongres Pokoju podsumuje wkład całego narodu polskiego w walkę potężnego obozu antywojennego

WARSZAWA. Na konferencji prasowej, która odbyła się w dniu 28 bm. wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju minister Adam Rapacki podsumował dotychczasową akcję walki o pokój w Polsce oraz przedstawił zadania pierwszego Polskiego Kongresu Obróńców Pokoju.

Po wielkiej kampanii — oświadczył minister Rapacki — podczas, której zebrano 18 milionów podpisów pod Apielem Sztokholmskim, Kongres jest dalszym kolejnym etapem mobilizacji najszerszych mas społeczeństwa polskiego wokół hasła światowego ruchu obrońców pokoju. Już przygotowania do Kongresu zmobilizowały w ogromnym stopniu masę i wzmożyły ich aktywność.

Akcja wyborcza wykazała rosnącą świadomość wszystkich warstw społeczeństwa polskiego, co wyraziło się jednomyślnym potępieniem imperialistycznych podżegaczy wojennych, którzy usiłują różnymi oszukańczymi machinacjami ukryć fakt amerykańskiej agresji na Korei. Po kampanii wyborczej dla każdego — w najbardziej odległych zakątkach kraju jest jasne, kto jest agresorem. Społeczeństwo wszędzie kategorycznie żądało wycofania wojsk amerykańskich z Korei i pokojowego uregulowania sprawy Korei. Jednocześnie ostro potępiano poczynania imperialistów w Europie wyrażające się w przygotowaniach do remilitaryzacji Niemiec Zachodnich.

Ohydny mord popełniony na przewodniczącym Komunistycznej Partii Belgii Julien Lahaut wywołał w Pol-

sce głębokie oburzenie, któremu dawał wyraz w swych wypowiedziach przedstawiciele różnych warstw całego społeczeństwa.

Wielka akcja wyboru delegatów na Kongres wykazała również, że na ród polski zdecydowanie popiera konsekwentnie pokojową politykę Związku Radzieckiego. Na zebraniach ludzie często cytowali oświadczenia delegata ZSRR w Radzie Bezpieczeństwa — Malika i wyrażali głębokie uznanie dla stanowiska delegacji radzieckiej. Jeszcze bardziej pogłębiły się uczucia przyjaźni, jaką żywi naród polski do Związku Radzieckiego. Powszechnym zjawiskiem na konferencjach wyborczych było ścisłe wiązanie walki o pokój z walką o produkcję i o realizację wielkich zadań Planu 6-letniego. Powszechne jest już dziś zrozumienie, że codzienna wydatna praca, realizacja planów gospodarczych stanowi czynne przeciwstawianie się agresji.

Wielokrotnie manifestowano na konferencjach pełne poparcie dla polityki władz Polski Ludowej. Wybory delegatów na Kongres — oświadczył wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju — były wiernym odbiciem najistotniejszych dążeń ruchu obrońców pokoju w Polsce: jego powszechności, jego jednolitości z obrońcami pokoju na całym świecie i — przy docenianiu niebezpieczeństwa wojny — jego głębokiej wiary w ostateczne zwycięstwo obozu pokoju.

Społeczeństwo polskie wykazało, że jego dojrzałość polityczna wciąż rośnie. Wyrazem tej dojrzałości był

również stosunek do nielicznych prób wrogich wystąpień. Próby takich wystąpień opierały się na ogół na tezie, która przejawia się już podczas podpisywania Apelu Sztokholmskiego, — że akcja obrońców pokoju i tak nie zmieni, były one jednak natychmiast ostro piętnowane przez uczestników zebrań — czynnych bojowników pokoju.

W czasie wyborów delegatów na Kongres, tysiące komitetów obrońców pokoju w całym kraju odnowiło swój skład. Wybrano do komitetów wypróbowanych w kampanii zebrań podpisów pod Apielem Sztokholmskim obrońców pokoju, najlepszych przodujących ludzi ze wszystkich warstw społecznych.

Minister Rapacki stwierdził, że w zebraniach wyborczych, które odbyły się w liczbie 25 tysięcy — w gromadach, w gminach, blokach mieszkalnych i w większych zakładach pracy, na których wybierano delegatów na konferencje powiatowe i dzielnicowe uczestniczyło łącznie ponad 4 miliony osób. Na podkreślenie zasług wielki udział w zebraniach ludności wiejskiej, która stanowiła około 60 proc. uczestników zebrań.

W kopalniach, hutach i fabrykach, robotnicy zmanifestowali swą wolę walki o pokój czynem produkcyjnym, który przyniesie krajowi dodatkową produkcję, wartości setek milionów złotych. Jedną tylko załoga kopalni im. Pastrowskiego zobowiązała się wydobyc ponad plan 12 tysięcy ton węgla.

Charakteryzując zadania Kongresu minister Rapacki podkreślił, że podsumuje on wkład całego narodu polskiego w ogólną walkę potężnego obozu pokoju, któremu przewodzą Związek Radziecki. Kongres nakreśli również zadania, którymi kierować się będzie późniejszy ruch obrońców pokoju w Polsce w swej dalszej aktywnej działalności.

Kongres dokona również wyboru Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju i delegatów na Światowy Kongres Obróńców Pokoju, który odbędzie się w Londynie. Delegaci ci, przedstawiają na forum światowym niezłomną wolę walki o pokój, która ożywia cały naród polski.

USA winny ponieść całkowitą odpowiedzialność za prowokacyjne akty pogwałcenia suwerenności Chin

(Dalszy ciąg ze str. 1-szej)

ostrzeliwując przez dwie minuty busy stacji Takitsu i przez dwie minuty jeden parowóz. O godz. 11,04 cztery inne samoloty USA zjawyły się nad tym samym obszarem i przez 11 minut ostrzeliwały z broni maszynowej przestrzeń wokół mostu na rzece, uszkadzając dwa parowozy, jeden wagon osobowy i jeden wóz strażniczy, oraz raniąc jednego maszynistę i jednego z mieszkańców. O godz. 15,30 tegoż dnia amerykański bombowiec B29 krążył i dokonywał obserwacji nad miastem Antung w prawo od dolnego biegu rzeki Jalu. O godz. 16,40 dwa amerykańskie samoloty „P51” ukazały się nad lotniskiem Antung i ostrzeliwały je przez dwie minuty, raniąc 19 i zabijając trzech robotników oraz uszkadzając dwa samochody ciężarowe.

Wobec powyższego prowokacyjnego i okrutnego aktu wtargnięcia agresywnych sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych z Korei do strefy powietrznej nad terytorium Chińskim, składam niniejszym, w imieniu Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej, stanowczy protest do rządu Stanów Zjednoczonych. Rząd Stanów Zjednoczonych powinien ponieść całkowitą odpowiedzialność za te prowokacyjne akty pogwałcenia suwerenności Chin i zbrojstwa Chińczyków przez siły zbrojne Stanów Zjednoczonych. Domagam się, by rząd Stanów Zjednoczonych:

1) niezwłocznie ukarać lotników amerykańskich winnych tych prowokacyjnych i okrutnych aktów wtargnięcia do strefy powietrznej nad terytorium chińskim, zabójstwa Chińczyków i uszkodzenia chińskich wagonów kolejowych.

2) uiścić odszkodowanie za wszelkie straty poniesione przez Chiny. W imieniu Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej składam również następujące oświadczenie:

Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej zastrzega sobie pełne prawo wysunięcia dalszych żądań związanych z tymi zbrodniami i aktami prowokacji i okrucieństwa ze strony agresywnych sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych w Korei.

(—) CZOU EN-LAI

Minister Spraw Zagranicznych Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Pekin, 27 sierpnia, godz. 19.50.

PEKIN. W przesłanym jednocześnie telegramie do przewodniczącego

Rady Bezpieczeństwa ONZ Trygve Lie minister Spraw Zagranicznych Czou En-Lai, po przedstawieniu stanu faktycznego w ten sam sposób, co w telegramie do sekretarza stanu USA Achesona, stwierdza co następuje:

Te prowokacyjne i okrutne akty wtargnięcia do strefy powietrznej Chin agresywnych sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych z Korei stanowią zbrodnia akcją o bardzo poważnym charakterze, chodzi tu bowiem o pogwałcenie suwerenności Chin, o zabójstwo obywateli chińskich oraz o próbę rozszerzenia wojny i pogwałcenia pokoju. Naród chiński bezwzględnie nie może tolerować takiej zbrodniczej akcji.

Poza złożeniem stanowczego protestu i wysunięciem odpowiednich żądań wobec sekretarza stanu USA P. Dean Achesona, składam niniejszym, w imieniu Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej, oskarżenie, w powyższej sprawie do Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, i wnoszę by w interesie pokoju i bezpieczeństwa Azji i świata, Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, zgodnie z ciężącym na niej obowiązkiem, potępiła agresywne siły zbrojne Stanów Zjednoczonych w Korei za tę prowokacyjną i okrutną akcję wtargnięcia do strefy powietrznej Chin oraz podjęła niezwłoczne kroki zmierzające do całkowitego wycofania wszystkich agresywnych sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych z Korei, ażeby zapobiec zaostrzeniu się sytuacji i ułatwić pokojowe uregulowanie kwestii koreańskiej przez Narody Zjednoczone.

PEKIN. Pekinński „Dziennik Ludowy”, omawiając telegram ministra Czou En-Lai'a do sekretarza stanu USA do ONZ w sprawie wtargnięcia samolotów amerykańskich do strefy powietrznej Chin, stwierdza, że minister Czou En-Lai dał wyraz stanowisku 475-milionowego narodu chińskiego.

Zjednoczony naród chiński — podkreśla pismo — nie będzie tolerował drapieżnych czynów agresorów amerykańskich na terytorium Chin, na chińskich wodach terytorjalnych i w strefie powietrznej nad Chinami. Najedźcy amerykańscy, którzy osmielają się dokonywać podobnych prowokacji, poniosą konsekwencję swego postępowania.

Rząd ZSRR nalega by rząd Stanów Zjednoczonych anulował bezprawny okólnik Mac Arthura

(ciąg dalszy ze str. 1-szej)

przez Międzynarodowy Trybunał Wojeński.

Tymczasem pełnomocnictwa gen. Mac Arthura, dotyczące wykonania wyroku Międzynarodowego Trybunału Wojennego dla Dalekiego Wschodu, są ściśle określone przez art. 17 regulaminu wspomnianego Trybunału z 19 stycznia 1946 roku i art. 5 decyzji Komisji Dalekiego Wschodu z dnia 3 kwietnia 1946 roku w sprawie aresztowania, sądownia i karna przestępstw wojennych na Dalekim Wschodzie.

Przez powzięcie decyzji o przedterminowym zwolnieniu z więzienia głównych japońskich przestępców wojennych, skazanych jak wiadomo — przez Międzynarodowy Trybunał za ciężkie zbrodnie przeciwko pokojowi i ludzkości, — gen Mac Arthur przekroczył swe pełnomocnictwa, naruszając uzgodnione postanowienia dotyczące Japonii.

Jednakże regulamin Międzynarodowego Trybunału Wojennego operujący się na postanowieniu Komisji Dalekiego Wschodu z 3 kwietnia 1946 roku nie przewiduje przedterminowego zwalniania wspomnianej kategorii przestępców z chwili, gdy wyrok jest już w trakcie wykonania. W tych więc warunkach dowódca naczelny wojsk amerykańskich w Japonii nie może podejmować sam decyzji tego rodzaju. Decyzje tego rodzaju mogą być podejmowane jedynie za zgodą wszystkich mocarstw, których przedstawiciele wchodzili w skład Międzynarodowego Trybunału Wojennego.

Próba rządu Stanów Zjednoczonych obejścia tych wyraźnych przepisów przy pomocy twierdzenia, że przedterminowe zwolnienie nie stanowi zmiany wyroku, nie wytrzymuje krytyki. Przedterminowe zwolnienie nie stanowi zmiany wyroku a jedynie formę jego wykonania w tym wypadku, gdy przepisy, na podstawie których działają władze wyrok wykonujące, ewentualność taką przewidują. W danym wypadku tego rodzaju forma wykonania wyroku nie została żadnymi przepisami przewidziana. — Twierdzenie, że wyrok nie uległ zmianie, nie da się pogodzić z logiką, ponieważ w danym wypadku oznaczało by to, że skazany na karę pozbawienia wolności przestępca po wypuszczeniu na wolność w dalszym ciągu znajduje się w więzieniu.

Powolywanie się rządu Stanów Zjednoczonych na fakt, że praktyka przedterminowego zwalniania

nie w szeregu krajów, nie może służyć za usprawiedliwienie wspomnianych jednostronnych decyzji dowódcy naczelnego, ponieważ w danym wypadku nie chodzi o osoby skazane przez sąd jakiegoś poszczególnego kraju, lecz o przestępców, skazanych przez Międzynarodowy Trybunał Wojenny dla Dalekiego Wschodu, powołany do życia na mocy porozumienia 11 państw i którego regulamin nie przewiduje przedterminowego zwalniania skazanych.

W związku z powyższym rząd radziecki nalega, by rząd Stanów Zjednoczonych anulował wspomniany okólnik nr 5, wydany bezprawnie przez gen. Mac Arthura w dniu 7 marca 1950 roku w sprawie głównych japońskich przestępców wojennych, skazanych wyrokiem Międzynarodowego Trybunału Wojennego dla Dalekiego Wschodu.

Kopie powyższej noty zostały doręczone rządowi krajów, wchodzących w skład Komisji Dalekiego Wschodu: z mianowicie rządowi Australii, Birmy, Wielkiej Brytanii, Holandii, Indii, Kanał, Nowe Zelandii, Pakistanu, Filipin i Francji.

Jednocześnie kopie tej noty ambasady ZSRR w Pekinie wręczyła Centralnemu Rządowi Ludowemu Chińskiej Republiki Ludowej.

W VI rocznicę powstania w Słowacji

PRAGA. Masy pracujące Słowacji obchodzą 29 bm. 6-tą rocznicę słowackiego powstania narodowego przeciwko okupantom hitlerowskim. W wielu miastach i wsiach odbyły się wiece i akademie poświęcone rocznicy powstania.

Na wielkim wiecu w Bratisławie wygłosił przemówienie sekretarz generalny Słowackiej Partii Komunistycznej — tow. Bastovansky.

Stwierdził on, że swą wolność i niepodległość Słowacji oraz masy pracujące Czechosłowacji zawdzięczają bohaterkiej Armii Radzieckiej, potężnemu Związkowi Radzieckiemu i najlepszemu przyjacielowi mas pracujących — STALINOWI.

Przemówienie tow. Bastovansky'ego przerywane było wielokrotnie burzliwymi owacjami na cześć potężnego obozu pokoju i demokracji ze Związkiem Radzieckim na czele, na cześć wyzwoliciela narodów — STALINA.

WYBORY delegatów na I Polski Kongres Pokoju zostały zakończone. Ponad 1300 najczynniejszych obrońców pokoju, przodujących robotników, pracujących chłopów, inteligentów, uczonych, artystów, rzemieślników, kupców, księży zjedli w dniu 1 września do Warszawy, aby w imieniu narodu polskiego zająć stanowisko wobec wszystkich zagadnień ważnych dla dzieła utrwalenia pokoju, o który walczą ludzkość dla dobra naszych dzieci i nas samych.

Przebieg zebrań wyborczych dowiódł, że naród polski rozumie znaczenie światowej walki o pokój, ma świadomość możliwości zwycięstwa i widzi konieczność aktywnego udziału w walce wszystkich ludzi miłujących pokój dla zapewnienia zwycięstwa nad tymi, którzy pragną narzucić ludzkości nową poźogę wojenną. Naród polski szczególnie żywo zareagował na brutalną napaść amerykańskich agresorów na Koreę i na bestialskie naloży na ludność cywilną tego bohaterskiego narodu. Świadczy o tym dalszy wzrost aktywności, jaki zaznaczył się ze szczególną siłą w szerokich masach naszego narodu, obecnie po agresji amerykańskich imperialistów.

W okresie wyborczym odbyło się ponad 25 tysięcy zebrań w podstawowych komórkach polskiego ruchu obrońców pokoju — w komitetach blokowych, gromadzkich i gminnych. Na zebraniach tych uczestnicy wystąpili z różnorodnymi formami inicjatyw, postanawiając zwiększeniem wyników produkcyjnych przyczynić się do wzmocnienia siły gospodarczej i obronnej Polski — ważnego ognia światowego frontu pokoju.

Spośród ponad 1300 delegatów na Kongres połowę stanowią, bezpartyjni, co warto podkreślić, witając z uznaniem nowy aktywny społeczny,

Polski parlament pokoju

jaki wyrósł i umocnił się w walce o pokój. Czołowy aktywny partyjny w ruchu obrońców pokoju reprezentują członkowie naszej partii, z którymi ściśle współpracowali przedstawiciele ZSL i SD.

Ponad połowa delegatów — to kobiety i młodzież. Ci aktywni pokój przyjeżdżali szczególnie cenną inicjatywę, docierając z informacją i propagandą do każdego mieszkania. Kobiety zajęte pracą domową do rzemieślników samotnie schyłonych przy własnym warsztacie pracy.

Kilkudziesięciu profesorów wyższych uczelni, wybranych na Kongres świadczy że nauka w Polsce Ludowej pragnie służyć sprawie pokoju, sprawie ludu pracującego, sprawie postępu. Udział w Kongresie kilkudziesięciu księży, wybranych na zebraniach dowodzi, że ogromna większość duchowieństwa wraz z ludem polskim, pragnie walczyć przeciwko ludobójcom i podżegaczom wojennym przeciwko polityce Watykanu, sprzymierzonego z amerykańskim imperializmem.

Przedstawiciele narodu polskiego, wybrani do polskiego parlamentu pokoju zdecydowały jak należy prowadzić dalszą walkę w nowym, pokongresowym etapie. Postanowiają oni w jaki sposób obrońcy pokoju zadokumentują swój udział w Planie 6-letnim, który jest planem pokoju.

I Polski Kongres Pokoju podkreśli solidarność narodu polskiego z uchwałą praskiej sesji Stałego Komitetu, będącymi rozwinięciem, rozszerzeniem i pogłębieniem walki przeciwko podpalaczom świata. Kongres będzie dalszym etapem zacieśnienia jedności światowego frontu pokoju i jedności Polski Ludowej ze Związkiem Radzieckim — chorążym i czołową siłą obozu pokoju.

Przed I Polskim Kongresem Pokoju

Związek Radziecki - ostoja pokoju

Hasło walki z wojną imperialistyczną jest starym hasłem w rewolucyjnym ruchu robotniczym. Istniało ono i przed wojną. Tak samo, jak istniały również przed wojną siły pokojowe, które walczyły o to hasło. Ale siły te nie były wówczas dostateczne i nie stanowiły ruchu światowego, by móc okiełznać krwiożercze apetyty podżegaczy wojennych.

Dzisiaj istnieją te siły i dzisiaj potrafią one narzucić imperialistycznym zbrodniarzom swą wolę pokoju.

Przed drugą wojną Związek Radziecki stał sam jeden, jako państwo przeciw imperializmowi. Po wojnie, obok Związku Radzieckiego, powstały w Europie i Azji nowe demokratyczne kraje. Do władzy w tych krajach doszły partie komunistyczne i robotnicze; ruch robotniczy został w nich zjednoczony na podstawie rewolucyjnej teorii marksizmu-leninizmu; główny agent burżuazji — pravicowa socjaldemokracja została w nich całkowicie rozbita, a w wielu krajach kapitalistycznych, pod wpływem ogólnych zmian i własnych doświadczeń znacznie osłabiona na rzecz partii komunistycznych.

RUCH OBROŃCÓW POKOJU TKWI KORZENIAMI W ZWIĄZKU RADZIECKIM

Sam Związek Radziecki jeszcze bardziej wyrósł i spotężniał. Nie tylko nadrobił straszliwe zniszczenia wojenne, ale podniósł globalną produkcję swoją o blisko 50 proc. ponad najwyższy poziom przedwojenny z r. 1940, zdobył tajemnicę prod. energii atomowej i ujawniła stałą dynamiczną tendencję rozwojową, co znajduje wyraz we wzroście nowych, kapitalnych inwestycjach.

Na tej to szerokiej bazie przemian wyrósł dzisiejszy światowy ruch obrońców pokoju. To są korzenie, które zrodziły i żywią ten ruch.

Co jednak wywołało owe przemiany na świecie? Co było ich centralną i rozpędową siłą? Siłą tą był Związek Radziecki. Bez Związku Radzieckiego nie byłoby tych przemian, Związek Radziecki wy dobył na świat nowe, demokratyczne siły socjalizmu i pokoju. Związek Radziecki rozbił faszyzm hitlerowski i japoński. Związek Radziecki wyzwolił szereg państw w Europie i Azji.

...I PROMIENIUJE NA CAŁY ŚWIAT

Związek Radziecki nie tylko wy dobył te siły na świat. Związek Ra-

dziecki pomaga im w codziennym życiu budować kraj, broni je przed imperializmem i jego agenturami, jest ich kierownictwem i chorążym.

I dlatego, jeśli istnieje dziś i krzep

DZIĘKI ZWIĄZKOWI RADZIECKIEMU MOŻEMY BUDOWAĆ NASZĄ POTĘGĘ GOSPODARCZĄ

Polska jest związana wieczystą przyjaźnią ze Związkiem Radzieckim. Stosunki między Polską a ZSRR to stosunki nowego typu, oparte na socjalistycznej solidarności.

U boku Związku Radzieckiego i przy jego pomocy wnosimy do obozu pokoju swój wielki wkład entuzjazmu, ofiarności i pracy milionowych mas narodu — Plan 6-letni.

U boku Związku Radzieckiego i pod jego kierownictwem, związany

nie na świecie potężny ruch obrońców pokoju, jeśli skupione pod jego sztandarami narody czerpią otuchę, że obronią swe życie i dobytek przed zagładą ze strony atomowych ludobójców amerykańskich, to wielkie to szczęście narody świata zawdzięczają Związkowi Radzieckiemu, jego bohaterkiej Partii, jego Armii, jego potężnej gospodarce i militarnej, jego wodzowi — wielkiemu STALINOWI, genialnemu sternikowi tego ruchu.

nierozwalną więzią międzynarodowej solidarności z krajami demokracji ludowej, z klasą robotniczą i szerokimi masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonii na całym świecie, naród polski czuje się silnym i pewnym swego jutra. Polska Ludowa wie, że obóz, na czele którego stoi potęga Związku Radzieckiego, potrafi obronić sprawę pokoju, wolności i postępu narodów całego świata, a więc i narodu polskiego.

Jerzy Nawrot

WITOLD JAROSIŃSKI

Minister Oświaty

Mobilizujemy szkolnictwo do walki o pokój i realizację 6-letniego Planu

Rozwój szkolnictwa i oświaty polskiej po wojnie jest wynikiem rewolucyjnych przemian politycznych, gospodarczych i społecznych, dokonanych w Polsce Ludowej. Dzięki ofiarności i osiągnięciom klasy robotniczej zostały stworzone warunki dla rozbudowy szkolnictwa wszystkich stopni oraz placówek opieki nad dziećmi. W przeciwnieństwie do czasów przedwojennych, kiedy wskutek zaoferowania gospodarczego i wstecznej polityki rządów kapitalistycznych, poza szkołą znajdowało się blisko milion dzieci w wieku szkolnym, w r. 1949 zrealizowaliśmy w zasadzie powszechność nauczania. W okresie Planu 3-letniego powiększyliśmy wydatnie liczbę szkół 7-klasowych na wsi. Osiągnięcia w tej dziedzinie charakteryzują następujące dane: szkoła 7-klasowa w 1938 r. objętych było 45,4 proc. wszystkich uczniów szkół powszechnych, w r. 1949 w szkołach tych uczyło się 74,6 proc. ogólnej liczby uczniów szkół podstawowych.

Notujemy wielki wzrost w dziedzinie wszelkich form opieki nad dziećmi i młodzieżą. Prawie 5-krotnie wzrosła ilość przedszkoli, które w Polsce Ludowej stały się jedną z podstawowych usług dla świata pracy. W trosce o młodzież robotniczo-chłopską i w celu zapewnienia jej możliwości uzyskania pełnego wykształcenia Państwo rozbudowuje szeroki system opieki w postaci burs i stypendiów.

Obok osiągnięć ilościowych mamy również wielkie zmiany w zakresie treści nauczania. W r. ub. nauczanie i wychowanie młodzieży zostało oparte na nowych programach, których podstawą ideologiczną są zasady marksizmu-leninizmu. Równoległe z prowadzeniem nowych pro-

gramów dokonano rewizji treści podręczników i podjęto serię wydawnictw nowych książek szkolnych. Stanowiło to znaczne osiągnięcie i rozpoczęło nowy okres w dziejach naszego szkolnictwa — okres realizacji wychowania socjalistycznego.

Jednakże osiągnięcia te nie usunęły całkowicie zapóźnienia w dziedzinie oświaty i szkolnictwa w stosunku do życia gospodarczego i politycznego. Najpoważniejszym brakiem w naszym szkolnictwie jest nie dostateczny jeszcze poziom świadomości politycznej kadr nauczycielskich. Umożliwiło to wrogowi klasowemu przenikanie do niektórych pozycji w szkolnictwie, zwłaszcza na terenie szkoły średniej. Zaniedbana była dziedzina doskonalenia zawodowego i kształcenia ideologicznego kadr nauczycielskich, a szczególnie mało zrobiono w zakresie kształcenia i przygotowania nauczycieli dla szkolnictwa średniego. Zbyt późno zajęliśmy się sprawą systematycznego podnoszenia produkcji szkoły. Podstawowym źródłem tych zaniedbań i braków było niedostateczne zrozumienie faktu, że równoległe ze wzrostem naszych osiągnięć politycznych i organizacyjnych w szkole wzrastać będzie opór wroga klasowego, który zmobilizuje wszystkie siły do zahamowania naszego rozwoju.

Stąd niedostrzeżenie penetracji wroga klasowego, jego prób oddziaływania na nauczycielstwo i młodzież. Stąd też częsty liberalizm w stosunku do propagatorów wrogiej ideologii, niedopuszczalna tolerancja wobec wrogich wystąpień na terenie szkoły oraz brak ducha ofensywy i bojowości postępowego odłamu pracowników oświatowych.

Zaczynamy pracę w szkolnictwie w roku szk. 1950/51, w pierwszym ro-

ku realizacji Planu 6-letniego, stawiamy jako swe najważniejsze zadanie dokonanie, przy wykorzystaniu dotychczasowych osiągnięć i doświadczeń, zasadniczego przełomu w szkole, który powinien przynieść pełną realizację wychowania socjalistycznego młodzieży. We wszystkich pracach organizacyjnych i pedagogicznych będziemy dążyć do całkowitego przystosowania szkoły do potrzeb, wynikających z założeń Planu 6-letniego. Realizowanie tego zadania wymaga nasilenia walki o podniesienie wyników nauczania i wychowania, gdyż SZKOLNICTWO MUSI STAĆ WIELKĄ KUZIŃĄ SOCJALISTYCZNYCH KADR, które, po przeszkoleniu w szkołach średnich zawodowych i w wyższych uczelniach, już w końcowym okresie Planu 6-letniego wejdą do produkcji. Musimy wydać wojnę drugoroczności i tzw. odsiewowi szkolnemu tj. odejściu znacznej części młodzieży ze szkoły, przed jej ukończeniem. Droga do tego prowadzi przez zwiększenie dyscypliny pracy szkolnej, podwyższenia przygotowania zawodowego i ideologicznego nauczycieli oraz dalszą rozbudowę opieki państwa nad młodzieżą robotniczo-chłopską. Chcąc bowiem wychować nową socjalistyczną inteligencję, powinniśmy zlikwidować istniejące już na terenie szkoły podstawowej zjawisko zmniejszania się procentu dzieci mało i średniorolnych chłopów, dochodzących do 7 klasy. Wypływa stąd dla nas wskazanie, by KAŻDE DZIECKO ROBOTNIKA ROLNEGO I CHŁOPA MAŁO I ŚREDNIOROLNEGO DO PROWADZIC DO UKOŃCZENIA SIÓDMEJ KLASY, a w szkołach średnich zapewnić zdecydowaną przewagę uczniów robotniczego i chłopskiego pochodzenia.

e. d. n.

Trzeba wzmocnić więź ZMP z Partią

Z obrad wojewódzkiego aktywu partyjnego ZMP w Rzeszowie

Związek Młodzieży Polskiej — masowa organizacja młodzieży robotniczej, młodzieży ludu pracującego miast i wsi — winien być pomocnikiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w walce klasowej i w budownictwie socjalistycznym.

IDEOLOGIA ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ JEST MARKSIZM — LENINIZM, NIEZWYKIEJŻONA NAUKA MARKSA, ENGELSA, LENINA I STALINA. (Z uchwały Rady Naczelnej ZMP).

W Rzeszowie odbyła się narada wojewódzkiego aktywu partyjnego Związku Młodzieży Polskiej i sekretarzy Komitetów Powiatowych naszej Partii. Narada miała na celu omówienie dotychczasowej działalności Związku Młodzieży Polskiej i form współpracy z organizacją partyjną w woj. rzeszowskim.

W naradzie wzięli także udział II sekr. Komitetu Wojewódzkiego Partii tow. Adam Cuber, który przewodniczył obradom i przedstawił Zarządu Głównemu ZMP — tow. Gutowski.

O błędach organizacji młodzieżowej mówił tow. Kanla — wiceprzew. Zarządu Woj. ZMP.

Związek Młodzieży Polskiej w dotychczasowej swej pracy w wielu wypadkach zatracił łączność z Partią. Ten błąd zaciążył poważnie na działalności oddolnych ogniw organizacji.

NAJPILNIEJSZE ZADANIA

Najpilniejszym zadaniem stojącym przed ZMP w chwili bieżącej jest wzmocnienie trzonu robotniczego tak w kierownictwie, jak i w szeregach organizacji, usprawnienie form kontroli pracy dolowych organizacji oraz przede wszystkim wzmocnienie więzów z Partią i dostosowanie pracy do jej kierownictwa politycznego.

W dyskusji aktywiści partyjni i młodzieżowi zwracali szczególną uwagę na popełniane dotychczas błędy, wysuwając konkretne wnioski celem ich usunięcia. Poza nielicznymi wypadkami kierownictwo organizacji partyjnej nad pracą organizacji młodzieżowych ograniczało się jedynie do wspólnej pracy podczas podejmowanych akcji. W życiu codziennym łączności tej nie było. Komitety Powiatowe nie interesowały się pracą organizacji młodzieżowej, a często-

młodzieżywych i nie sprzyjał dalszemu jej rozwojowi.

Do szeregów organizacji młodzieżowych wkładły się elementy wrogie. Poszczególne kierownictwa zarządów powiatowych zatrały łączność z masami członków w terenie. Praca organizacji uległa osłabieniu, a poziom ideologiczny był w niektórych powiatach stosunkowo niski. Brak czujności rewolucyjnej i gotowości bojowej osłabił siły organizacji młodzieżowej która w walce klasowej częstokroć nie brała udziału, nie pomagała Partii.

Słaba praca organizacyjna ZMP wynika również z poważnego błędu, jakim był zły skład socjalny członków. Organizacja młodzieżowa woj. rzeszowskiego za mało uwagi zwracała na wzrost jej szeregów wśród młodzieży robotniczej oraz mało i średniorolnych chłopów.

Wielu z nich nie zapraszały na posiedzenia egzekutywy przedstawicieli młodzieży.

I tak tow. Józef Koszycecz, zwracając uwagę, że Komitet Powiatowy Partii w Dębicy za mało kontrolował pracę ZMP, wskazał na skutki tego, przejawiające się w złej pracy organizacji młodzieżowej, a zwłaszcza na odluku wiejskim.

Natomiast w pow. jarosławskim organizacja młodzieżowa osiągnęła piękne sukcesy w swej pracy, gdyż jak zaznaczył tow. Bora, przewodniczący Zarządu Powiatowego ZMP, Komitet Powiatowy żywo interesował się sprawami młodzieży, pomógł przezwyciężyć trudności i usunąć błędy. ZMP-owcy, a szczególnie w spółdzielniach produkcyjnych, jak np. w Węlinie, Nienowicach, Bobrowie i innych dobrze pracują.

MŁODZIEŻ MUSI WŁĄCZYĆ SIĘ W CAŁOKSZTAŁT PRACY

W dyskusji głos zabrał tow. Gera, przewodniczący Woj. Rady Nar. wskazując na zadania, jakie stoją przed organizacją młodzieżową i konieczność udziału w pracy Rad Narodowych. W związku z reorganizacją rad zachodzi konieczność odnowienia składu i włączenia do nich młodzieży wybijającej się w pracy społecznej i zawodowej. Młodzież stanowi poważną siłę, która włączona należy do pracy nad realizacją Planu 6-letniego, z pełnym entuzjazmem i zapałem wykona wszystkie zadanie.

Tow. Sabik, zwracał szczególną uwagę na konieczność włączenia młodzieży do walki o spójność i solidność produkcji, do budowy podstaw socjalizmu na wsi. W trosce o nowe kadry wykwalifikowanych sił technicznych w rolnictwie, organizacja młodzieżowa winna zwrócić szczególną uwagę na pracę szkół rolniczych. Powa-

żnym błędem organizacji młodzieżowej jest za słaba praca i niski stosunkowo udział młodzieży żeńskiej w ZMP. O tym mówiła tow. Pańska z Brzozowa, zalecając usilnie dążyć do włączenia w skład organizacji dziewcząt wiejskich i zatrudnionych w przemyśle.

Młodzież nasza związana jest silnie z Polską Ludową, z budownictwem podstaw socjalizmu w naszym kraju — mówił tow. Kapala, kierownik Wydziału Propagandy Komitetu Wojewódzkiego. — Młodzież szuka jak najlepszego powiązania z organizacją partyjną, z władzą ludową i trzeba w tym jej pomóc. Aktyw partyjny w pierwszym rzędzie powinien zastosować w całej pełni kierownictwo polityczne nad pracą młodzieży, powinien tak ułożyć swą pracę, by nie zabrakło młodzieży ani na jednym odcinku naszego życia.

WZMOCNIĆ I ROZSZERZYĆ PRACĘ IDEOLOGICZNĄ

Związek Młodzieży Polskiej ze swej strony powinien włączyć do swej pracy przede wszystkim młodzież robotniczą i chłopską, współpracować ściśle ze „Służbą Polsce” i otaczać pieczołowitą opieką swych młodszych braci ze Związku Harcerstwa Polskiego.

Tow. Gutowski, przedstawiciel Zarządu Głównego ZMP zaapelował do rzeszowskiego ZMP o ściśle wypełnianie zadań postawionych w uchwale Rady Naczelnej ZMP. Związek winien wzmocnić i rozszerzyć swą pracę ideologiczną - wychowawczą wśród młodzieży, zmobilizować wszystkie siły do wykonywania Planu 6-letniego, podnieść czujność rewolucyjną i gotowość bojową w walce klasowej, pogłębić więź z szerokimi masami i w pracy swej wzorować się na przykładzie przodującej młodzieży radzieckiej i jej organizacji Komsomolu.

Dyskusję podsumował tow. Cuber, zaznaczając, że dyskusja wykazała jak poważnym błędem było zaniedbanie łączności i współpracy Partii z organizacją młodzieżową. Narada ta przyczyni się niewątpliwie do dokonania przełomu w dotychczasowej pracy i do ożywienia działalności Związku, pierwszego pomocnika Partii, w walce o budowę podstaw socjalizmu.

Tow. Cuber wskazał zarazem na konieczność rozszerzenia pracy ideologicznej wśród młodzieży robotniczej i wiejskiej i dostosowania do szczególnych środowisk form i metod pracy, tak by włączyć wszystkich do realizacji wielkich zadań, stojących przed Partią i ZMP.

Partia pomoże młodzieży w wypełnieniu zadań, w przezwyciężeniu dotychczasowych błędów i trudności i poprowadzi ją pod sztandarem marksizmu - leninizmu do wspólnie przysięgniętej przyszłości — do socjalizmu.

J. S.

Administracyjne kierowanie zakładem — zamienić należy na polityczne

Organizacja partyjna w Dębickich Zakładach Mięsnych powinna zmienić dotychczasowy styl pracy

Podstawowa Organizacja Partyjna przy Dębickich Zakładach Mięsnych w dotychczasowej swej pracy ma wiele osiągnięć w walce o nowe kadry, w szkoleniu partyjnym, w mobilizowaniu załogi do wykonania pla-

nu i podniesienia wydajności. Nie ustrzegła się jednak od wypaczeń i niedociągnięć tak po linii organizacyjnej jak i współpracy z dyrekcją i Radą Zakładową.

litycznych, brak oddziaływania politycznego, oparłego na znajomości wszystkich spraw zakładu stwarza po wierzehowne „niby kierownictwo”, stwarza komenderowanie i wykonywanie prac administracyjnych, należących do obowiązków dyrekcji zakładu.

Podstawowa Organizacja Partyjna i Rada Zakładowa nie otoczyły dotychczas należyłą opieką racjonalizatorów i nowatorów. Racjonalizatorzy Wrona, J. Fols, Władysław Malinowski i inni dokonali usprawnień, które przyniosły poważne oszczędności.

Należałoby by urządzić częściej kursy, odczyty lub pogadanki, konkursy, wystawy, aby podnieść poziom wykształcenia technicznego załogi.

TRZEBA PODKREŚLIĆ TAKŻE I OSIĄGNIĘCIA

Podstawowa Organizacja Partyjna pomimo wielu błędów i niedociągnięć w swej pracy posiada również piękne osiągnięcia: w zakładzie pracują oddani towarzysze — agitatorzy, którzy często oddalnie zwalczają niezdrowe przejawy wrogiej propagandy, a nieraz usuwają różne niedomaganie w produkcji z miejsca.

W akcji łączności miałyby w sobie otoczone opieką kilka gromad, załoga podejmuje wiele zobowiązań i zrealizowała je. Następnie organizacja partyjna ma konkretne osiągnięcia w walce o nowe kadry, w opiece nad młodzieżą, w szkoleniu zawodowym.

BOLSZEWICKI STYL I HART — CECHA PRACY PARTYJNEJ

Aby organizacja partyjna mogła w dalszej swej pracy pokonać wszelkie piętrzące się trudności, powinna zmienić dotychczasowy bezduszny i biurokratyczny styl pracy, ubojewić i wzmocnić ideologicznie szeregi partyjne, powierzyć konkretne zadania poszczególnym członkom i kontrolować wykonanie tych zadań, zorganizować odpowiednio szkolenie ideologiczne i zawodowe, wzmocnić bardziej jeszcze walkę o ilość i jakość produkcji, zainteresować się więcej warunkami bytowymi robotników, przeprowadzić rewizję norm uboju i kontraktacji, wzmocnić czujność rewolucyjną i podnieść na wyższy poziom współpracę z dyrekcją i Radą Zakładową. W chwili bieżącej najważniejszym zadaniem jest zapoznać wszystkich pracowników z wytycznym Planu 6-letniego i zmobilizować całą załogę do twórczej pracy.

Korzystając w pracy z doświadczeń WKP(b), organizacja partyjna powinna wzmocnić dyscyplinę partyjną, stosując zdrową krytykę i samokrytykę jako rewolucyjny oręż Partii.

Bolszewicki styl pracy bolszewicki hart jest właśnie nieodłączną cechą Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W Oleszycach nie docenia się jeszcze zagadnień kadr

W wyniku przeobrażeń, jakie za szły po wojnie w naszym kraju, w gospodarce rolnej nastąpił poważny rozwój. Powoli zanikają gospodarstwa karłowate, przechodząc na tory spółdzielczości produkcyjnej. Wiedzę majątki obszarowe stały się własnością wszystkich. 50 proc. wzrost produkcji rolnej przewidziany Planem Sześciolatnim w stosunku do 1949 r., który był rokiem wysokiego urodzaju przyczyni się rzecz jasna do znacznego podniesienia stopy życiowej ludności pracującej.

W ten sposób w ciągu sześciolatniej ogólnej wartości produkcji rolnej przewyższy przedwojenną wartość produkcji rolnej Polski o 29 proc., zaś wartość jej na jednego mieszkańca będzie wyższa w 1955 r. o 61 proc. w stosunku do wartości produkcji rolnej na jednego mieszkańca w 1937 r.

Ten wysoki wzrost naszego rolnictwa umożliwiony dzięki korzystaniu z doświadczeń Związku Radzieckiego i jego, wydanej, braterskiej pomocy wymaga u nas nowych kadr. Wymaga nowych fachowych rąk do pracy. Aby je uzyskać, staje przed organizacjami partyjnymi konieczność pomagania chłopom mało i średniorolnym w podnoszeniu ich kwalifikacji zawodowych i świadomości politycznej, ułatwiania im przejścia do gospodarstwa spółdzielczego.

Również PGR-y muszą stać się ośrodkiem wyższego poziomu produkcji rolnej. Nie będą jednak nim bez uprzedniego zasilenia nowymi kadrami. Dlatego też konieczne jest stałe doszkalanie robotników rolnych. Należy to jednak czynić szybciej, wnikliwiej i energiczniej, aniżeli dotychczas. W przeciwnym bowiem wypadku będziemy mieli wysoce demoralizujące i niebezpieczne zjawiska załamania się, względnie będziemy na rękach do braku ludzi, jak to się dzieje w Zespole Oleszyskim.

Mimo, iż dyrektorom PGR-u w Oleszycach nie byłyby magazynierem tow. R. Perliński, że dość dużo robotników zostało przeszkolonych i awansowało na brygadierów — to mało jednak widzi się tutaj ludzi, którzy by właśnie dzięki szkoleniu zdobyli zawód. Bo tych kilka osób, które dotychczas awansowały, jak np. ZMP-owiec Aleksander Hordyski z robotnika na kalkulatora w stosunku do ilości zatrudnionych robotników w zespole jest minimalna.

Organizacja partyjna w oleszyskim PGR za mało jeszcze przyswoiła sobie wytyczne IV Plenum KC PZPR,

by je realizować w życiu codziennym. Gdyby bowiem wykazała ona większe zainteresowanie kadrami, w PGR — Oleszycy nie przypisywano by brak ludzi do prac rolnych, brak personelu biurowego, wyłącznie trudnościom lokalowym.

Zapomniano tu widocznie słów towarzysza STALINA: „ludzi nie ma, ale ludzi jest dużo dookoła nas”.

Wynika więc z tego, że należy się jedynie rozglądać, aby ich odnaleźć. I obecnie, kiedy mamy realizować wielki Plan 6-letni, który podniesie dobrobyt naszego kraju i przyspieszy budowę socjalizmu w Polsce, organizacja partyjna w PGR — Oleszycy winna wiedzieć, że klasa robotnicza nie może stać się rzeczywistym gospodarzem swego kraju... jeśli nie potrafi stworzyć swej własnej inteligencji, jeśli nie opanuje nauki, jeśli nie potrafi zarządzać gospodarką na podstawie nauki (Stalin).

Organizacja partyjna w oleszyskim zespole nie może osiągnąć na laurach i zadowolić się tym, iż z jej majątku była traktorzystka Irena Niemśk po skończeniu kursu dla brygadierów uczęszcza obecnie na kurs inżynierski, że traktorzystki Chudy i Złotnik po skończeniu kursu w Radymnie przed kilku tygodniami zostali brygadystami, że Karolina Medel z pomocnicy biurowej awansowała na księgową techniczną i że wreszcie 7 osób znajduje się na kursie w Elblągu.

Organizacja partyjna winna się więc przypatrywać ludziom, — tym ludziom, którzy w codziennej swej pracy na roli budują lepszą przyszłość Polski Ludowej, — którzy swym wysiłkiem rąk walczą o pokój. — Takich ludzi należy otoczyć opieką, wychowywać ich, tworząc w ten sposób nowe siły twórcze, które po pogłębieniu swych kwalifikacji zawodowych i po podniesieniu poziomu ideologicznego dadzą oleszyskiemu zespłowi PGR nowe kadry fachowców. Wtedy to nie będzie się już narzekać na brak rąk do pracy, ale każde wolne miejsce będzie natychmiast obsadzane bez szukania ich poza zakładem pracy.

Zdolnych ludzi bowiem jest wielu dookoła. Chodzi jedynie o to, aby podać im rękę w przewycięciu wszelkich trudności. Wtedy będziemy mieli pewność, że rzeczywiste PGR w Oleszycach stanie się ośrodkiem wysokiej kultury rolniczej i który wraz z innymi majątkami doprowadzi nasz kraj do dobrobytu — do socjalizmu.

H. LEWANDOWSKA.

USUNĄĆ WSZYSTKIE TRUDNOŚCI W WALCE O NOWE KADRY

W pracy rosną nowi ludzie — nowe kadry. Walka o nowe socjalistyczne kadry w Dębickich Zakładach Mięsnych natrafiała na różne trudności i niezrozumienie, a zwłaszcza ze strony kierownictwa zakładu. Dyrektor Fortunat Kurzewski na interwencję Podstawowej Organizacji Partyjnej i Rady Zakładowej o dalsze wysuwanie robotników, wzruszał pogardliwie ramionami i mówił, że „coż to za kierownik z robotnika”.

Dyrektor Kurzewski, otoczony bezduszną atmosferą biurokratyzmu, nie widział jak w Polsce Ludowej rosną i dojrzewają nowi ludzie, nie ocenił należycie wielkiego przeobrażenia społecznego stosunku do produkcji, stosunku do ludzi.

Partia, jako przodująca siła mas pracujących czyniła wszystko, aby tempo wzrostu gospodarki narodowej nie doznało zahamowań. Ze wzrostem produkcji musiał iść w parze wzrost wyszkolonych socjalistycznych

SKOLENIE IDEOLOGICZNE ZAŁOGI — PODSTAWĄ DO WYKONANIA ZADAŃ PRODUKCYJNYCH

Jednym z podstawowych błędów organizacji partyjnej przy DZM było niedostateczne zorganizowanie szkolenia ideologicznego członków Partii. Nieprzemysłany i niedostateczny plan szkolenia ideologicznego, brak podziału zespołu szkoleniowego na odpowiednie grupy nie pozwoliło na uczęszczanie na kurs równocześnie wszystkim towarzyszom, zatrudnionym w produkcji. Nie mniej jednak niedostateczne docenianie szkolenia partyjnego było niezdrowym objawem w pracy Podstawowej Organizacji Partyjnej.

„Należy uznać za pewnik — mówił tow. STALIN na XVIII Zjeździe WKP(b) — że im wyższy jest poziom polityczny i uświadomienie marksistowsko-leninowskie pracowników jakiegokolwiek dziedziny pracy państwowej czy partyjnej, tym wyższy jest poziom samej pracy, a im niższy jest poziom polityczny i uświadomienie marksistowsko-leninowskie, tym mniejsze jest flakso i niepowodzenie w ich pracy”.

NIE KOMENDEROWANIE — LECZ UMIEJĘTNE KIEROWNICTWO POLITYCZNE

Podstawowa Organizacja Partyjna nie wniknęła jeszcze dostatecznie w sprawy gospodarcze zakładu. Brak poczucia odpowiedzialności za wykonanie zadań gospodarczych i po-

zaznaczyć ją z wytycznymi i zadaniami, a tego właśnie w Dębickich Zakładach Mięsnych nie praktykowano. Brak znajomości planów produkcyjnych stworzył niezdrowe stosunki na zakładzie.

Dotychczas stosowane formy pracy dyrekcji i Podstawowej Organizacji Partyjnej ulec winny zmianie na lepsze. Każdy plan winien być przez całą załogę omówiony na ogólnym zebraniu, a wniesione poprawki i uzupełnienia przez robotników włączyć należy do ogólnego planu.

Narady techniczne, nie były dotychczas zwolowane przez kierownictwo zakładu. Sprawami tymi zajmowała się Podstawowa Organizacja Partyjna. Metoda stosowana w DZM jest jednym z niezdrowych przejawów administracyjnego kierowania zakładem przez Partię. Planowanie wykonuje Wydział Planowania w oderwaniu od czynników społeczno-politycznych, w oderwaniu od załogi.

MOBILIZOWANIE ZAŁOGI DO REALIZACJI PODEJMOWANYCH ZOBOWIĄZAŃ

Mobilizowanie załogi do realizacji podejmowanych zobowiązań, do wykonania planów produkcyjnych nie przyniosło zakładom pożądanego wyników. Dlaczego? — Aby plan nakreślony załogą w pełni wykonano, należało przede wszystkim dokładnie

15 lat upłynęło od chwili, gdy w Związku Radzieckim powstał ruch stachanowski, stanowiący nowy, wyższy etap socjalistycznego współzawodnictwa.

31 sierpnia 1935 r. ALEKSY STACHANOW, rębacz kopalni „Centralne Irmino” w Zagłębiu Donieckim, wyrabiał w ciągu jednej zmiany 102 tony węgla, czyli 14 razy więcej, aniżeli wynosiła ówczesna norma. Inicjatywą Stachanowa wywołała żywy odłam i znalazła szerokie rozpowszechnienie we wszystkich dziedzinach przemysłu, w transporcie oraz gospodarce rolnej. Stała się ona początkiem masowego patriotycznego ruchu robotników i kolejarzy o przekroczenie norm produkcji, o dalsze zwiększenie wydajności pracy.

Partia bolszewicka i towarzysze STALIN wysoko ocenili inicjatywę stachanowców i okazywali im stałe wszelkie poparcie.

14-17 listopada 1935 r. odbyła się pierwsza Wszechzwiązkowa Konferencja Stachanowców. Towarzysz Stalin wygłosił na tej konferencji historyczne przemówienie. Z genialną przenikliwością przewidział doniosłe znaczenie ruchu stachanowskiego, jako nowego, wyższego typu współzawodnictwa socjalistycznego, związanego z nowoczesną techniką. Towarzysz Stalin wykazał, że ruch stachanowski w samym założeniu swoim jest głęboko rewolucyjny, że zdecyd-

S. Majorow

W 15 rocznicę powstania ruchu stachanowskiego

wanie obala on stare poglądy na technikę i ustalone normy techniczne. Przynosząc nowe, wyższe normy, daje wzór takiej wydajności pracy, jaką może dać jedynie socjalizm.

Ruch stachanowski zrodził się w konsekwencji ogromnej pracy partii bolszewickiej. Był on wynikiem radykalnej zmiany na lepsze sytuacji materialnej robotników, zniesienia wyzysku, stworzenia nowej techniki i wychowania nowych kadr klasy robotniczej, zdolnych do opanowania tej nowej techniki i pchnięcia jej naprzód.

Masowy rozwój wszystkich form współzawodnictwa socjalistycznego, zwłaszcza zaś wyższego jego etapu — ruchu stachanowskiego — przyczynił się do zrealizowania gigantycznych zadań pięcioletek stalinowskich i do przyspieszenia tempa rozwoju gospodarki i kultury socjalistycznej. Gwałtowny rozwój ruchu stachanowskiego w okresie Wielkiej Wojny Narodowej stał się dobitnym wyrazem żywotnego patriotyzmu ludzi radzieckich.

Okres powojenny cechuje nowy,

jeszcze potężniejszy rozmach współzawodnictwa socjalistycznego i ruchu stachanowskiego.

Współzawodnictwo socjalistyczne i ruch stachanowski powołał do życia coraz to nowe formy twórczej inicjatywy ludzi radzieckich.

Najbardziej charakterystyczną cechą ruchu stachanowskiego na obecnym etapie jest przejście od osiągnięć stachanowskich, poszczególnych robotników do stachanowskiej pracy całych brygad, oddziałów i przedsiębiorstw.

Z inicjatywą wybitnego nowatora, starszego majstra moskiewskiej fabryki „Kalibr”, M. ROSSYJSKIEGO, wszystkie oddziały fabryki są obecnie oddziałami stachanowskimi, a cała fabryka przeszła na zespołową pracę stachanowską. Za przykładem tej fabryki poszły liczne inne przedsiębiorstwa Związku Radzieckiego.

Nową formą ofiarnej walki stachanowców o wykonanie powojennej pięcioletki i ulepszenie wskaźników jakościowych stał się ruch o produkcję najwyższej jakości, zainicjowany przez ALEKSANDRA CZUTKICH,

majstrą moskiewskiego Krasnochołmskiego Kombinału Welnj Czesankowej. Osiągnąwszy wraz ze swoją brygadą produkcję towarów najwyższej jakości, A. Czutkich zainicjował współzawodnictwo socjalistyczne o tytuł brygad najwyższej jakości. Wzwanie Czutkich podjęła z entuzjazmem załoga kombinatu, a następnie liczne przedsiębiorstwa na terenie całego kraju.

Cenną inicjatywę wykazała przedownica, brygadystka Moskiewskiej Fabryki Obuwia „Komuna Paryska”, LIDIA KORABELNIKOWA, proponując oszczędzanie surowca i zobowiązując się wraz ze swoją brygadą pracować jeden dzień w miesiącu zaoszczędzonym materiałem.

Inicjatywę Korabelnikowej podjęły liczne przedsiębiorstwa zarówno w mieście lekkiego, jak i innych gałęzi.

Tokarz leningradzki — stachanowiec H. BORTKIEWICZ — zapoczątkował masowy ruch o szybkośćowe metody skrawania metali.

Formy i metody pracy stachanowskiej z każdym dniem doskonalą się.

Coraz częściej ujawniają się zdolności i talenty twórcze wśród pracowników społeczeństwa socjalistycznego.

Wolna, twórcza praca ludzi radzieckich, ich sukcesy są natchnieniem i przykładem dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, kroczących ku socjalizmowi.

Robotnicy Czechosłowacji, Polski, Bułgarii i innych krajów demokracji ludowej uczą się na wspaniałych doświadczeniach współzawodnictwa socjalistycznego i ruchu stachanowskiego, w ZSRR; w krajach tych coraz szerzej rozwija się współzawodnictwo, rosną szeregi przedowników i stachanowców. Duże znaczenie w tym względzie mają wycieczki znanych przedowników radzieckich do krajów demokracji ludowej. Drogą poglądową przekazują oni robotnikom krajów demokracji ludowej swoje metody pracy.

Stachanowskie metody pracy są wzorem tej wysokiej wydajności pracy, jaką tworzy socjalizm. Zaś WYDAJNOŚĆ PRACY I JEJ STAŁY WZROST uczył LENIN i STALIN — SA W OSTATECZNYM RACHUNKU — NAJWAŻNIEJSZĄ PODSTAWĄ ZWYCIĘSTWA KOMUNIZMU.

Naród radziecki, kierowany przez partię Lenina-Stalina, szeroko rozwija ruch stachanowski, przyspieszając w ten sposób budownictwo komunizmu.

Na cześć Kongresu Pokoju

Wyrazem niezłomnej walki społeczeństwa o pokój są liczne zobowiązania, które podejmują załogi zakładów pracy w związku ze zbliżającym się I Kongresem Obróńców Pokoju.

Na fabryce „Jarot” w Rudniku, od była się manifestacyjna masówka, na której robotnicy zobowiązali się wykonać plan produkcji na miesiąc sierpień w 110 proc. o 4 dni wcześniej, a jednocześnie skrócić przewidywany na wrzesień remont zakładu także o 4 dni. Ponadto zespół świąteczny fabryki „Jarot” wystąpi w nowoorganizowanej spółdzielni produkcyjnej w Chłopkach ze sztuką sceniczną.

Zebrań, które odbyło się w zakładzie miało przebieg manifestacyjny i częstokroć było przerywane licznymi okrzykami na cześć I Ogólnopolskiego Kongresu Obróńców Pokoju w Warszawie, oraz przywódcy światowego frontu pokoju — Towarzysza Józefa STALINA.

Akcja skupu zboża w powiecie rzeszowskim

będzie przebiegała planowo

(Z konferencji przewodniczących gminnych rad narodowych i delegatów ZSCh)

Konferencje, która odbyła się w dniu 22 bm. zagał tow. Rajchert, przewodniczący Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

Referat orientacyjny wygłosił tow. Pasterczak, zaznaczając, że do akcji skupu zboża Rząd ludowy przywiązuje wielką wagę. Akcja ta w latach ubiegłych nie zawsze przebiegała planowo. Wiele było usterek, wiele niedociągnięć, które w roku bieżącym należy usunąć.

Jednym z takich błędów była rekrutacja „trójek” zbożowych spośród elementów wrogich klasowo-kulackich.

Drugim błędem było zwalanie pracy na trójki zbożowe, które często nie mogły wykonać planu z powodu przeladowania pracą ponad siły.

Obecnie planowym skupem zboża mają się zająć specjalne komisje zbożowe, składające się z trzech do 9 osób. Przewodniczącym gminnej komisji zbożowej mianuje Prezydium Gminnej Rady Narodowej.

Zadaniem gminnej komisji zbożowej jest rozpatrzenie planu skupu zboża dla gminy, z podziałem na gromady na wyjaśnienia.

Opracowaniem tego planu nie powinna się zajmować tylko komisja zbożowa, ale jak najszerzy aktywność gminy na naradach produkcyjnych.

Obowiązek obsłużenia akcji skupu zboża ciąży na gminnych radach narodowych i gminnych spółdzielniach „SCh.”

Podstawą pracy komisji zbożowych mają być trójki zbożowe, złożone z ludzi bliskich klasowo i ideologicznie. Zadaniem trójki jest zbieranie deklaracji skupu zboża podpisanych przez rolników, oraz zmobilizowanie mało i średniorelnych chłopów przeciw kulakom, w celu zwiększenia zakupów zboża.

Po referacie tow. Pasterczaka, rozwinęła się dyskusja, w której delegaci wytknęli dotychczasowe błędy, prosił o wyjaśnienie punktów spornych i dzielił się doświadczeniami z terenu.

— Trzeba — mówili uczestnicy narady — by kulacy otrzymywali na kazy świadczeń, a jeżeli ich nie wykonają zastosować przymus. Zamożni gospodarze dotychczas często nie chcieli sprzedawać zboża do spółdzielni, sprzedając je na czarnym rynku.

Wiele gmin nie posiada jeszcze do brych i dostatecznie obszernych magazynów do skupu zboża, skutkiem czego muszą one odsyłać zboże wprost do PZGS. Te błędy powinny być jak najszybciej usunięte, gdyż hamują plano wyskup zboża.

Dyskusję podsumował tow. Deręgowski, zwracając uwagę na polityczną stronę zagadnienia. Plan skupu zboża jest ściśle związany z planem 6-letnim — mówił. Wiąże się też z nim walka klasowa, gdyż tu najwyraźniej możemy spostrzec wrogą propagandę kulacką, której celem jest dążenie do podważenia realizacji planu.

Akcję skupu zboża trzeba przygotować w porozumieniu z Podstawową Organizacją Partyjną i wszystkimi organizacjami masowymi. Plan akcji skupu zboża na rok bieżący jest opracowany bardzo szczegółowo, a wykonanie jego zależy od sumiennej kolektywnej pracy.

D. Wl.

Pracownicy PZGS w Nisku realizują swe zobowiązania

Spiesząc z pomocą ludności Korei — bombardowanej przez amerykańskich piratów powietrznych, pracownicy PZGS Nisku zobowiązali się zebrać 5 tys. kg złomu i uzyskane pieniądze przekazać ofiarom bombardowań. Z dniem 30 bm. zobowiązanie to będzie całkowicie zrealizowane.

Na cześć zbliżającego się Dnia Spółdzielczości pracownicy PZGS Nisko zwerbowały 66 nowych członków do Kół Gospodyń Wiejskich w gminach Jeżowe i Kamień, wykonując swe zobowiązanie w 130 proc.

M. Borodziej koresp. N. Rz.

Realizacja 6-letniego Planu jest obowiązkiem każdego człowieka pracy

W Rzeszowie obradowało rozszerzone Plenum Zarządu Okręgowego Związków Zawodowych Pracowników Instytucji Społecznych z udziałem przewodniczących, sekretarzy i mężów zaufania organizacji związkowych z terenu woj. rzeszowskiego.

Tematem obrad były zadania Związku Zawodowego Pracowników Instytucji Społecznych w planie 6-letnim. Referat na powyższy temat wygłosiła przewodnicząca Zarządu Okręgowego tow. Bielenda.

W dyskusji nad referatem, specjalnie zwrócono uwagę na przygotowanie przez Związek Zawodowy kadr do wykonania zadań stojących przed

klasą robotniczą w planie 6-letnim. Dyskutancki poruszyli również sprawę współzawodnictwa i oszczędności we wszystkich instytucjach zrzeszonych w Związku Zawodowym Pracowników Instytucji Społecznych.

Dyskusję podsumował tow. Gabryl przedstawiciel Zarządu Głównego, stwierdzając, że realizacja planu 6-letniego jest obowiązkiem każdego człowieka pracy, który pragnie pokoju na całym świecie, podkreślając zarazem, że plan 6-letni jest czynnikiem wzrostu dobrobytu najszerzszym mas.

St. Cheiuk

Dobrze pracuje PGR w Uhercach

Pierwszy rok Planu 6-letniego znalazł swój pełny wyraz w życiu wsi. Pierwsze wspólne wyprodukowane plony w spółdzielniach produkcyjnych udowodniły wyższość gospodarstwa zespółowego nad indywidualną.

Na czoło wysuwają się przede wszystkim PGR, które planują i dobrze zorganizowaną pracą dają przykład wzorowej gospodarki kolektywnej. PGR w Uhercach dzięki dobrze zorganizowanej pracy w chwili obecnej wykonało podorywkę w 85 proc.

Przedterminowe wykonanie zniw

i szybkie przeprowadzenie omlotów zawdzięczać należy kolektywnej pracy i współzawodnictwu.

Przedownicy pracy brygadzista Franciszek Jaskuła, stróż nocny Bronisław Bjkowski, robotnice Maria Opałińska i Anna Potoczna uzyskały dzięki współzawodnictwu dosko nale wyniki pracy.

Równoległe z dobrze pojętą pracą idzie i rozwija się życie kulturalno-oświatowe. Przede wszystkim troskliwą opieką otacza się świetlice, gdzie tak młodzież jak i starsi znajdują szlachetne rozrywki.

Szczególnym zainteresowaniem cieszy się tu nauka języka rosyjskiego, prowadzona przez ob. Wandę Ross. Jan Macieła

Zespół łączności z rzeszowskiej poczty na dożynkach w Świlczy

W dniu 27 bm. odbyły się w Świlczy dożynki gminne przy udziale przedstawicieli Komitetu Powiatowego PZPR, szerokiego ogółu ludności z okolicznych wsi, oraz pocztowej ekipy łączności miasta z wsią z Rzeszowa.

Po przemówieniach przedstawicieli Partii i miejscowego społeczeństwa nastąpiło wręczenie wienców, które otrzymali zasłużeni działacze społeczni miejscowej gminy oraz znany przodownik pracy w upowszechnianiu czytelnictwa na wsi, listonosz wiejski tow. Antoni Dziedzic z Rzeszowa.

W imieniu obdarowanych przemówił tow. Dziedzic dziękując, za tak piękny prezent oraz podkreślając mocno zacieśniające się więzy sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Następnie odbyły się występy artystyczne zespołów gromadzkich z Przybyszówki, Mrowli, Bratkowie i Świlczy. Zespół pocztowy odśpiewał kilka piosenek radzieckich i polskich, a tow. Jan Machnik wygłosił wiersz pt. „Twarde ręce”.

Ukoronowaniem uroczystości dożynkowych była wielka zabawa ludowa na wolnym powietrzu.

Fr. Jezior koresp. N. Rz.

Jednolita władza usprawnia działalność Miejskich Zakładów Komunalnych w Rzeszowie

Prezydium MRN w Rzeszowie, objawiając całokształt jednolitej władzy gospodarki miejskiej, kieruje nią z korzyścią dla mas pracujących.

Widać to przede wszystkim na wzroście wydajności pracy i produkcji w miejskich zakładach, które w stosunku do całorocznego planu produkcji wykonały do chwili obecnej produkcję cegły surowej w 80 proc., cegły palonej w 50 proc., cegły surowej dziurkowanej w 70 proc., cegły palonej dziurkowanej w 50 proc., krawężników w 130 proc., trylinek w 68 proc., kafli w 58 proc., dachówki cementowanej w 131 proc., gąsiorów w 108 proc., płyt chodnikowych w 70 proc., rur betonowych do 25 cm w 90 proc., rur betonowych od 26—50 cm w 85 proc. i rur betonowych od 51—100 cm w 150 proc.

Osiągnięcia te są przede wszystkim wynikiem coraz bardziej masowego współzawodnictwa i wzmoczonej dyscypliny pracy.

Współzawodnictwo wyłoniło już cały szereg przodowników, a wśród nich tow. Władysława Ziamańca i Franciszka Tereszkiwiewicza, którzy odznaczani zostali państwową Odznaką Przewodnika Pracy oraz od Prezydium MRN otrzymali premie po 10 tys. złotych.

Od dostawy materiałów uzależnione jest terminowe wykonanie budynku Urzędu Zatrudnienia w Rzeszowie

Przy ul. Tannenbauma w Rzeszowie, stanął w stanie surowym dwupiętrowy budynek administracyjny Urzędu Zatrudnienia. Jest to jeden z nowoczesnych bloków budujących się obecnie w Rzeszowie.

W części głównej budynku będą mieścić się biura dla administracji, obejmujące łącznie 52 pokoje. W skrzydle lewym od strony północnej, prócz biur zostanie urządzony także hotel, z którego będą mogły korzystać osoby zamieszkuje poszukujące pracy przez Urząd Zatrudnienia. Skrzydło prawe przeznaczone jest na urzędowanie mieszkań.

Prace przy budowie są już daleko posunięte i postępują szybko naprzód. Załoga wywiązuje się z powierzonych robót i stara się aby budynek został oddany do użytku w terminie.

Obecnie robotnicy wykonują wyprawę wewnątrz budynku. Ukończono już parter, pierwsze piętro, oraz tymkownie piętra drugiego. Na ukończeniu są również prace przy betonowaniu dachu i przystąpiono do osadzania okien.

Możnaby już rozpocząć budowę pięc, osadzania posadzek i układania podłóg, gdyby był materiał. Brak materiału — mówi kierownik budowy — utrudnia nam prowadzenie dalszych robót i może opóźnić oddania budynku do użytku.

Według harmonogramu całość prac związana z budową budynku ma być ukończona w okresie jesennym bieżącego roku. Załoga podjęła nawet zobowiązanie zupełnego ukończenia budynku na dzień 15 grudnia, z tym, że parter będzie ukończony w pierwszych dniach października, a pierwsze piętro w listopadzie. (Oz)

Wiemy, że wszystko zamierzamy naszej Ludowej Ojczyźnie

Kolonia TPD w Rzeszowie spełniła swe zadanie

Jeszcze kilka dni i kończą się słoneczne miesiące wakacyjne, a wraz z nimi kończą się czasy dzieci na koloniach letnich TPD. Tysiące dzieci robotniczych i chłopskich z nowym zapasem sił wróci do sal szkolnych, do nauki.

W niedzielę 27 bm. odbyło się w Schronisku Szkolnym w Rzeszowie, zakończenie kolonii letniej TPD zorganizowanej dla dzieci wiejskich z pow. rzeszowskiego. W sali ewangelizacji w uroczystość zakończenia kolonii zebrał się rodzice kolonistów oraz goście. Po odśpiewaniu przez dzieci Hymnu Młodzieży Demokratycznej, wychowawca kolonii ob. Tworek, omawiając działalność kolonii stwier-

dził, że osiągnęła ona zamierzony cel, zbliżając dzieci wiejskie do miasta, zapoznając ich z pracą robotnika i z rozwojem nowego życia w Polsce Ludowej.

Następnie przemówiła przedstawicielka TPD, inspektor pracy tow. Grodzicka — Pamiętajcie, że nigdy przed tym dzieci wiejskie nie mogły jechać na kolonie i że dopiero Polska Ludowa, otoczyła was troskliwą opieką, wiedząc, że to wy, gdy dorosniecie budować będziecie razem z dziećmi robotniczymi szczęśliwą socjalistyczną Ojczyznę. Nie zapomnijcie dzieci, że podczas, gdy wy dzisiaj szczęśliwie i radosnie kończycie odczynek na kolonii i jedziecie uczyć się do szkoły, w dalekiej Korei toczy się potworna wojna. Tysiące dzieci koreańskich nie ma domów, które zburzyły im amerykańskie bomby. Pamiętajcie, że musicie jak najwięcej się uczyć, aby już nigdy więcej nie było wojny”.

Następuje część artystyczna, tańce ludowe, piosenki, inscenizacje. Matki z dumą i rozrzewaniem przyglądają się, jak na scenie dzieci wywijają sjarczyściego kozaka.

Wreszcie rozdanie nagród i podarunków uczestnikom kolonii i serdeczne pożegnania z kierownictwem.

„Wiemy, że wszystko zamierzamy my Polscy Demokratycznej i przyrzekamy, że będziemy się uczyć pilnie, aby później móc pracować dla naszej socjalistycznej ojczyzny” — mówi Marysia Królówna na pożegnanie. L. S.

DYŻURY APTEK TELEFONY

- RZESZÓW**
Dyżur nocny: Apteka pod Matką Boską, plac im. Stallna 1.
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodzisko 6 tel. 10-00
Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10 tel. 08.
- PRZEMYSŁ**
Dyżur nocny: Apteka pod Orłem ul. 3 Maja
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Piotra Skar-gi 12. tel. 300
Straż Pożarna: ul. Wodna 13. tel. 413
- KROSNO**
Dyżur nocny: Apteka mgr. Wojtyńkiewicza — Rynek.
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Staszica 4. tel. 141.
Straż Pożarna: Rynek 1, tel. 59.
- SANOK**
Dyżur nocny: Apteka Obwodowa ul. Kościuszki 18.
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Daszyńskiego 15, tel. 5
- MIELEC**
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. 3 Maja 15, tel. 10.
- GORLICE**
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Piekarska 1 tel. 333.

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ — nieczynny z powodu generalnych prób sztuki pt. „Płaton Kreczet” A. Korniejczuka.

RZESZÓW — Apollo: Oni mają Ojczyznę pocz. seansów godz. 17.00 i 19.00
RZESZÓW — Zachęta: Pięć ziemi pocz. seansów godz. 17.30 i 19.30
MIELEC — Odra: Miłczenie jest złotem

Program na fall 1-1321.5
17.15 Muzyka ludowa, 18.40 Melodie operetki we i filmowe, 19.30. Głos mają kobiety, 20.45 „Szpilki”, 22.00 Ulubione melodie, 22.45 Muzyka taneczna.

Zobowiązania sportowców „Ogniwo” z okazji I Polskiego Kongresu Pokoju

W związku ze zbliżającym się I-yim Polskim Kongresem Obróńców Pokoju sekcja motocyklowa ZKS „Ogniwo” z Łodzi objeżdżała wszystkie województwa, zbierając zobowiązania od poszczególnych Zrzeszeń Okręgowych „Ogniwa”.

W dniu 28 bm. w godzinach popołudniowych odbyło się w sali posiedzeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uroczyste przekazanie zobowiązań miejscowych kół sportowych Nr 189, 190, 191, ZKS „Ogniwo-Rzeszów” oraz ZKS „Ogniwo” Kolbuszowa.

Sportowcy Zrzeszenia Sportowego „Ogniwo” zobowiązali się pracować intensywniej nad umasowaniem wychowania fizycznego, a przez udział w zdobywaniu odznaki „SPO” przygotować zdrowego obywatela do realizacji Planu 6-letniego. Członkowie klubu sportowego z Kolbuszowej postanowili nadto poświęcić po 50 roboczo-godzin przy budowie własnego stadionu. Wszystkie te zobowiązania przekazane zostały ekipie motocyklowej ZKS „Ogniwo” z Łodzi, która udała się w dalszą drogę do Warszawy, zdążając na I Polski Kongres Obróńców Pokoju.

Przed nowym rokiem szkolnym

W całym kraju dobiegają końca ostatnie przygotowania do rozpoczęcia nowego roku szkolnego. We wszystkich powiatach odbywają się sierpniowe konferencje nauczycielskie, poświęcone omówieniu zadań stojących przed szkołami w nowym roku szkolnym oraz roli nauczycielstwa w realizacji Planu 6-letniego. Kończą się również prace przy remoncie budynków szkolnych i budowie nowych obiektów. Specjalna aktywność w przygotowaniu szkół do nowego roku szkolnego wykazuje Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, które uruchamia nowe szkoły oraz wyposaża już istniejące w sprzęt i pomoce naukowe.

W konferencjach sierpniowych nauczycielstwa biorą udział przedstawiciele rad narodowych, PZPR, stronnictw politycznych, związków zawodowych, TPD organizacji młodzieżowych ZMP i ZHP.

Na obrady konferencji nauczycielskiej w Łodzi przybył minister oświaty Witold Jarosiński.

Dyskusje, jakie odbywają się na konferencjach nauczycielskich, wykazują, że nauczycielstwo w pełni do-

cenia wielkie znaczenie reform, przeprowadzonych w szkolnictwie, w celu wychowania młodzieży na uświadomionych politycznie obywateli państwa ludowego — miłujących pracę bojowników o socjalizm i pokój.

W całym kraju szkoły TPD przeprowadziły remonty, uzupełniły sprzęt szkolny oraz wykonano prace związane z radiofonizacją szkół m. in. w woj. katowickim TPD bogato zaopatrzyło szkoły w pracownie i gabi-

nety naukowe, stanowiące poważną pomoc w wychowaniu socjalistycznym młodzieży. Obecnie 23 szkoły TPD w tym województwie posiadają 83 nowoczesnie urządzone gabinety naukowe.

W woj. wrocławskim rozszerzono znacznie sieć szkół zawodowych. We Wrocławiu otwarto nowe Technicum Księgarsko-Papiernicze z działem bibliotekarskim, w którym kształcić się będzie 120 uczniów oraz Liceum Mechaniki Precyzyjnej, Technicum Gastronomiczne i licea: wodnokanalizacyjne, planowania w handlu, statystyki, bankowe i chemiczne. W Oleśnicy otwarto Technicum Odlewnicze, w Bolesławcu zaś — Technicum Mechaniczne.

Zapisy uczniów do szkół zawodowych zostały już ukończone. Najwięcej szałba uczniów zgłosiła się do szkół handlowych, mechanicznych, budowlanych i elektrycznych.

W Krakowie wyremontowano w czasie wakacji 23 budynki szkolne, a w woj. krakowskim przeprowadzono remont kilkudziesięciu szkół. Prace przy budowie nowych 65 szkół postępują szybko.

Z funduszy społecznych wydano w okresie wakacji 17 milionów zł. na rozbudowę budynków szkolnych oraz wyposażenie szkół w pomoce naukowe.

W Lublinie przed rozpoczęciem nowego roku przeprowadzono inwestycje o wartości 2 mil. 600 tys. zł. w ramach których urządzono m. in. pracownie chemiczne, sale organizacji techniki i handlu oraz gabinet denty-

Teatry radzieckie pomyślnie realizują uchwały KC WKP (b)

W związku z IV rocznicą opublikowania doniosłej uchwały KC WKP (b) w sprawie repertuaru teatrów dramatycznych i sposobów zmierzających do jego polepszenia, prasa radziecka zamieściła liczne artykuły, omawiające rozwój radzieckiej sztuki teatralnej w okresie ubiegłych czterech lat i zadania stojące przed dramaturgią i teatrami radzieckimi w dobie obecnej.

Dziennik „Prawda” stwierdza m. in., że teatry radzieckie pomyślnie realizowały wskazania uchwały KC WKP (b) wiążąc sztukę z życiem i odzwierciedlając wszechstronnie w utworach artystycznych olbrzymie bogactwo treści życia społecznego socjalistycznego i jego nieustanny ruch naprzód. Patriotyczna praca bohaterów radzieckiej klasy robotniczej i kolchoźników odzwierciedlona została w takich sztukach, jak „Zielona ulica” — Surkowa, „Kafinowy gaj” — Korniejuszka, „Nasz chleb powszedni” — Wirty itd.

Z wysoką oceną spotkała się praca artystów radzieckich. Wielu artystom przyznano Nagrody Stalinskie za wybitne zasługi w dziele rozwoju dramaturgii radzieckiej.

Przed teatrami radzieckimi — stwierdza „Prawda” — stoi wielkie i szczytne zadanie stworzenia nowych dzieł artystycznych, odzwierciedlających nowe przejawy radzieckiej rzeczywistości socjalistycznej, dzieł artystycznych godnych wielkiej ery stalinskiej.

W artykule poświęconym uchwałom KC WKP (b), czasopismo „Sowieckoje Iskustwo” stwierdza m. in., że każdy dramaturg radziecki, każdy działacz teatru i sztuki powinien wziąć aktywny udział w walce ideologicznej,

toczącej się między siłami demokracji a siłami imperializmu.

Czasopismo podkreśla następnie, że wielkie przemiany zachodzące w krajach demokracji ludowej nie znalazły dotychczas dość pełnego odbicia w dramaturgii radzieckiej. Każdy dzień — podkreśla czasopismo — przynosi nowe wiadomości o gospodarczych i kulturalnych osiągnięciach narodów tych krajów, którym przewodzią partie komunistyczne i robotnicze. „Sowieckoje Iskustwo” stwierdza, że jest to dla dramaturgii radzieckiej bardzo wdzięczny temat.

Wpisy trwają

Szkoły dla dorosłych ogromnie ułatwiają pracę zawodową

Celem udostępnienia nauki ludziom pracującym, a nie posiadającym wykształcenia średniego, a nawet podstawowego, zorganizowano zgodnie z instrukcją Ministerstwa Oświaty szkoły dla pracujących typów podstawowego i średniego ogólnokształcącego. Uruchomienie tych szkół niewątpliwie zostanie z radością przyjęte przez tych wszystkich, którym brak wykształcenia przeszkadza w należyтым wykonywaniu obowiązków zawodowych.

Z podstawowego typu szkoły dla pracujących korzystają również absolwenci kursów dla analfabetów. Do tego typu szkoły mogą być przyjęci kandydatki i kandydaci, którzy ukończyli 14 lat życia i do podania załączą zaświadczenie z zakładu pracy (ewent. z Urzędu Zatrudnienia, że petent (tka) jest zarejestrowany jako

starający się o pracę) oraz szkolne, świadectwo (zaświadczenie) szkolne, i własnoręcznie napisany życiorys.

Warunki przyjęcia do liceum ogólnokształcącego dla pracujących są analogiczne jak do szkoły podstawowej, z tym, że kandydat musi mieć ukończoną pełną szkołę podstawową. Pracujący, którzy ukończyli 30 lat życia, mogą być przyjęci do obu typów szkół za zezwoleniem Ministerstwa Oświaty, na wniosek Komisji Rekrutacyjnej.

Blizszych informacji udziela zainteresowanym kancelarie dotychczasowej Państwowej Szkoły Podstawowej dla Dorosłych przy ul. Hoffmannowej jak i Państwowej Średniej Szkoły dla Dorosłych przy ul. Szopena 11, każdego dnia w godzinach 16-18.

Eres.

S-P-O-R-T

Sportowcy ZKS Stal (Rzeszów) czczą I Polski Kongres Pokoju

Na zebraniu członków i sympatyków ZKS „Stal” w Rzeszowie, po wysłuchaniu referatu obrazującego walkę o pokój, zebrani uchwalili rezolucję, która zawiera wyrazy potępienia dla imperialistycznych agresorów w Korei oraz zapewnienie zacieśnienia szeregów wokół Rządu Ludowego i Partii do obrony pokoju.

Aby godnie uczcić Polski Kongres Obrońców Pokoju, sportowcy podejmują zobowiązania, które dokumentują, iż sport w Polsce Ludowej stoi w szeregach aktywnych bojowników pokoju. I jest agitatorem tej sprawy.

Rzeszowska „Stal”, jako klub robotniczy, dała dowód, iż członkowie jej przodując w pracy na warsztatach produkcyjnych, chcą przodować i w sporcie. Dlatego też, jako pierwsze zobowiązanie członkowie i sympatycy zobowiązują się podczas m-cy września br. przygotować teren pod lodowisko na sezon zimowy.

W celu podniesienia obronności kraju oraz w celu stworzenia silnego

zaplecza Wojsku Ludowemu, w stadium organizacji znajduje się sekcja strzelecka, która w przyszłości będzie współdziałała w tej akcji wspólnie z Samodzielnym Kołem Ligi Przyjaciół Żołnierza przy W. S. K. w Rzeszowie.

Ponadto na wniosek ob. Centkowskiego postanowiono zorganizować sekcję kajakową, która po przeszkoleniu członków z dziedziny budowy kajaków, już w dniu 1. V. 1951 r. wyśtaąpi czynnie na naszym terenie, aby propagować i uprawiać sport wodny.

Obywatel Majeran, trener rzeszowskiej „Gwardii”, ku uczczeniu Ogólnego Narodowego Polskiego Kongresu Obrońców Pokoju, zobowiązuje się trenować codziennie przez m-c września br. juniorów „Stali”. Piękny czyn „Stali” rzeszowskiej winien znaleźć godnych naśladowców.

Rudnicki
koresp. N. Rz.

I etap wyścigu kolarskiego Jelenia Góra — Wałbrzych

Start do pierwszego etapu wyścigu poprzedziły uroczystości na Placu Stalingradzkim w Jeleniej Górze. Na trybunie honorowej zebrał się m. in. wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju oraz wiceprez wywodzący CRZZ tow. pos. Cwłk, przedstawiciel KC PZPR tow. Włodek i sekretarz GKPF tow. Szemberg.

Po przemówieniu tow. Cwika, nastąpił start do pierwszego etapu Jelenia Góra — Wałbrzych długości 103 km.

Kolejni zawodników: 1) Wilczewski, 2) Pietraszewski, 3) Łazarczyk, 4) Kłabiński, 5) Leśkiewicz.

Mistrzowie powiatu „Pucharu Polski”

ŁAŃCUT — ZKS „Spójnia” (Łańcut), MIELEC KS „Gwardia” (Mielec), TARNOBRZEG — ZKS „Ognio” (Tarnobrzeg), DEBICA — Unia Sędziszów (Sędziszów), KOLBUSZOWA — Związkowiec (Sokolów), BRZOZÓW — LZS „Dynów”, GORLICE — Koło Sportowe Związkowiec (Glinik Mariampolski), JASŁO — LZS „Słonecznik” (Krosno) — Włóknarz (Krosno), SANOK — Unia (Sanok), LESKO — Spójnia (Lesko).

Mistrz powiatu rzeszowskiego wyłoniony zostanie w dniu 2 września br. w którym to spotkają się ZKS „Stal” z Rzeszowa oraz LZS „Pobitno”.

Nie podajemy mistrzów powiatów byłego podokręgu przemyskiego, gdyż ci nie zostali dotychczas, z niewiadomych powodów, wyłonieni.

Klasyfikacja indywidualna w kategorii „A”: 1) Pietraszewski 2:54,45, 2) Łazarczyk 2:56,50, 3) Kłabiński 2:58,50, 4) Leśkiewicz 2:58,51. Klasyfikacja drużynowa: 1) Włóknarz 8:49,30, 2) Gwardia 8:51,28, 3) Kolejarz 8:56,48, 4) Unia 9:01,05. Klasyfikacja indywidualna kategorii „B”: 1) Wilczewski 2:54,05, 2) Targoński 2:57,08, 3) Zarzycki 2:57,33.

Nowy podział klasy A w woj. rzeszowskim

W związku z zlikwidowaniem podokręgu piłkarskiego w Przemyslu Rzeszowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej przejął w tym tygodniu wszystkie tamtejsze agendy. Zarząd ROZPN przystąpił równocześnie do podziału klasy A na dwie grupy, które przedstawiają się następująco: grupa przemyska: Stal (Rzeszów), Ognio Resovia — Stal (Stalowa Wola), JKS Związkowiec (Jarosław), Kolejarz (Jarosław), Gwardia (Lubaszów), Gwardia (Przemyl) i Unia (Przemysl).

W drugiej grupie grać będą Spójnia (Rzeszów), Gwardia (Rzeszów), Związkowiec (Jarosław), Unia (Krosno), Włóknarz (Krosno), Związkowiec (Gorlice).

W wypadku gdyby Stal z Mielca nie weszła do II Ligi grać będzie w grupie drugiej. W przeciwnym razie jedna z drużyn grupy przemyskiej przesłaby do grupy drugiej. Losowanie mistrzostw odbędzie się już w dn. 31 sierpnia br., a mistrzostwa klasy A rozpoczną się w dn. 10 września br.

(196)

— No, no, coś się tak rozindyczył — rzekł jeździec z ledwie dostrzegalnym uśmiechem. — Jadę w ważnej sprawie do waszego sztabu. Zaprowadź mnie do najgłówniejszego naczelnika.

Chłopcy spojrzeli po sobie, a Akimka opuścił berdanke i rzekł z godnością:

— Ja sam nie mogę opuścić posterunku, ale zaprowadzi cię Nikitka.

Nikitka, chłopak niskiego wzrostu, o szerokich kościach policzkowych, skoczył pomiędzy świerki, płacząc się w polach długiego kożucha, a po chwili wyjechał na koniu.

Akimka zbliżył się doń i powiedział mu coś na ucho... Nikitka szarpnął cugle, wyjechał na drogę i stanął za nieznajomym.

— Wjeżdża na to, że mam jechać pod eskortą! — powiedział się jeździec, spoglądając dobrudusnie na chłopców, którzy spełniali swe obowiązki surowo i rzetelnie.

Była odwilż. Skrzypcy się w słońcu pył śnieżny sypał się z brzoź i świerków. Nad lasem kołowały stadka wron i kawek. Na drodze, na krupkach końskiego nawozu krzątały się zapobiegliwie wróble, które spędziły pierwsze mrozy w głębokich, wykopanych w śniegu norach.

Kędzierzawe chmurki sinawego dymu unosiły się nad wsią. Godzina była cicha i bezwietrzna.

Nikitka nie odstępował ani na krok nieznajomemu, który jechał nie oglądając się za siebie. Przy wjeździe do wsi nieznajomy zatrzymał konia pod szopą, wy dostał skądś spod czapraaka czerwoną gwiazdkę i na oczach zdumionego Nikitki przyczepił ją do baraniej czapki.

Potem popędził konia, zagwizdał wesoło, a wjeżdżając przez wrota za ogrodzenie pastwiska, spytał: — Gdzie ten wasz sztab, chłopcze?

— W domu Bielina, na ulicy Żyrowskiej — odparł Nikitka, a po chwili dodał: — Jedź, jedź, ja ci już pokażę.

Nieznajomy skręcił ostro w pierwszą boczną uliczkę i wówczas Nikitka pojął, że Wilcze Nory nie są mu obce.

Przed domem kupca Bielina, w którym mieścił się teraz sztab armii partyzanckiej i rada Republiki Tajgi, spotkał nieznajomego i Nikitkę Miron Wdowin, który pełnił funkcję dowódcy straży, strzegącej obu tych instytucji. Zszedł on z ganika na spotkanie przybyłych, przyjrzał się z ciekawością nieznajomemu i spytał, wskazując nań skinięciem głowy:

Zdaleka, Nikito?

Nie powiedział, wujku Mironie. Tymczasem nieznajomy zszedł z konia, rzucił cugle na poprzeczkę ogrodzenia i zbliżył się do Mirona, kołysząc się na zdrętwiałych nogach.

— Ja do dowódcy — rzekł. — A skąd jesteście? — spytał ciekawie Miron, zatrzymując wzrok na czerwonej metalowej gwiazdce, błyszczącej na tle baraniej czapki przybysza.

C. d. n.

BUDOWLANE PRZEDSIĘBIORSTWO POWIATOWE w Rzeszowie u-nieważnia plany budowy obory w m. Brzeźnica wraz z kosztorysami skradzionymi ob. Bukwemu Józefowi w dniu 14. VIII. br. G-900

Zagubiono dowód rejestracyjny na motocykl marki BMW 750 ccm Nr E. G. 9008 wydany woj. Wrocław oraz zgłoszenie pojazdu na nazwisko Ingłot Ignacy Kamienna Góra Lubawska 26. G-925

Zagubiono na targowicy portfel z dokumentami: karta rozpoznawcza od-cinek zameldowania i inne papiery zwrot wynagrodzeń Filip Władysław Przemyski Stan. Augusta G-930

KRWIODAWSTWO
Spełnisz obowiązek Obywatelski —
zgłaszając się na Krwiodawcę.
Za 300 cm szczeń krwi płacimy 7.500 zł.
Stacja Przetaczania i Konserwowania Krwi
Rzeszów, ul. Kreczmera 4a K-934

KRWIODAWSTWO
Stacja Przetaczania i Konserwacji Krwi
przyjmuje zgłoszenia Krwiodawców,
Rzeszów, ul. Kreczmera 4a. K-936

Kupimy natychmiast dwie pompy motorowe z kompletnym wyposażeniem na brudną wodę oraz dwa transformatory z 380 v na 220 v od 5 do 15 amp. — Oferty prosimy składać pod adresem: Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane w Rzeszowie ul. Szopena 30 a. Wydział Mechanizacji. K-924

Ogłoszenia drobne
Zagubiono w Łodzi ul. Piotrkowska dnia 17. 8. książeczkę wojskową wydaną przez br. legitymację kolejową RKU Nisko na nazwisko Nr. 702932 DOKP Kra-Szewc Wojciech rok urodzenia 1926 Zupawa po-Anna grom. Ostrów cza Sobów pow. Tarnopoczta Radymno. G-906 brzeg. G-928

Prenumerata zbiorowa miesięcznie zł 75, z doręczeniem do domu zł 100 i indywidualna zł 150. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr IX-13769

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob. Sp. Wyd. „Prasa” Redakcja: Rzeszów, ul. Gałęzowatego 7. — TELEFONY: Red. Nacz. 1073, Dział Gosp. Dz. Koresp. Rob.-Chłop. 1803, Sekretariat 1554, Dział Partyjny. Dz. Kult. 1398, Dział Depeszyowy (Redakcja nocna) 10-17, Oddział RSW „Prasa” (Dział Ogłoszeń) 1856, Państw. Przd. Kolportaż. „Ruch” 1880 — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12-13, Sekretarz Odpowiedzialny 11-12, Oddziały: NOWINY PRZEMYSKIE — Oddział Redakcji w Przemyslu, Plac na Bramie 12 tel. 360, Druk. PKrZG Oddz. Rzeszów